

den12. mann

2/2007 – Kr. 20,-

Gullet ska hem

Brann-familien går for gull

Når Brann-supporterane har snakk om gull, har resten av fotball-Noreg ofte betrakta det som ein vits på line med dansk fjellsmør. Slik er det ikkje lenger.

Det er lenge sidan sist trønderane var redde for å møte Brann på Lerkendal. Diverre gjorde Brann det meir som ei bistandsreis enn ei vikingtokt. Likevel fortel den trønderske frykten at Brann er blitt eit lag andre også reknar med.

Grunnane er mellom anna systematisk bygging av kompetanse i alle ledd, systematiske forbetringar og systematisk rekruttering av spelarar som har oppfatta at fotball er ein lagidrett og som vil gjera sitt beste for Brann. Slikt luktar det gull av. Når me då legg til eit nytt anlegg som skaper trøkk rundt heile banen, eit revitalisert supporterfelt som får sjølv pessimistane blant oss til å ropa halleluja, og den beste supportersongen på lange tider: "Gullet ska hem" – ja, då luktar det endå meir gull. Det er gode grunnar til å tru på Brann. Føresetnadene er til stades for eit stabilt topplag. Då er det dei små marginane som kjem til å skilja til slutt.

Somme hevdar at Brann-fans som vender seg mot sine eigne, er ein av grunnane til at Brann ikkje har teke gull på lang tid. Alt er ikkje sagt med det. Men la felles innsats frå heile Brann-familien bli den marginen som avgjer gullkampen til vår fordel i år!

Åshild Samnøy
redaktør

den 12. mann

den 12. mann er et uavhengig medlemsblad for Brann Bataljonen Bergen, skrevet av og for Brann-supportere. Neste nummer kommer i september.

I redaksjonen for dette nummeret:

Åshild Samnøy (redaktør)
Per Arne Flatberg
Tor Henrik von der Ohe
Geir Vårdal
Leif Morten Nygård
Åse-Norunn Oen

Foto: Eivind Lowzow, Rune Nilsen, Veslemøy Karlsen og redaksjonen

Andre bidragsytere: Stig Elvis Furset, Alexander Osdal, Martin Viksund, Kristian Mo, Eirik Lilleheil

Grafisk produksjon:

Leif Morten Nygård

Trykk: Unigrafisk Blankett/Hurtig-Trykk

Kontakt den 12. mann:

Åshild Samnøy
den12.mann@hotmail.com

Kontakt Bataljonen:

styret@bataljonen.no
www.bataljonen.no

Org. nr. d12m: 986 906 533

Redaksjonsarbeidet avsluttet 9. mai 2007.

Retningslinjer for Eldrerådet for BBB

Under Bataljonens årsmøte ble det gjort vedtak om en formalisering av eldrerådets funksjon og myndighet, og disse retningslinjene er nå godkjent av BBB-styret. Her følger retningslinjene:

Sammensetning

Brann Bataljonen Bergen (heretter kalt BBB) sitt eldreråd velges ikke, men består av tidligere styreledere i BBB.

Oppgave

Eldrerådets hovedoppgave er å ivareta BBB sine interesser ved å påse at foreningens vedtekter og interesser til enhver tid blir fulgt, og at foreningens eiendeler til enhver tid blir forvaltet til foreningens/medlemmenes beste, dette være seg både aktive og passive. Eldrerådet skal være å se på som en støt-

tefunksjon for det til enhver tid valgte styre i BBB, og skal være tilgjengelig og dele av sin erfaring i BBB til både nye og eldre styremedlemmer.

Mandat

Eldrerådet har ikke utøvende kraft overfor det til enhver tid valgte styre, men skal ha full innsynsrett i styrets arbeide og være et rådgivende organ for styret. Eldrerådet skal være informert om styrets arbeide i form av å få tilsendt sakliste for alle styremøter på lik linje som styremedlemmer, samt gjennom annen informasjon dersom eldrerådet ber om dette. Der eldrerådet anser det som nødvendig, har eldrerådet møterett på BBB sine styremøter, dog ikke uten først å informere styreleder eller dennes stedfortreder om oppmøte på forhånd.

Eldrerådet har uttalerett i alle BBBs styresaker. Eldrerådet har ikke stemmerett i styresaker, men har rett til å kreve en sådan sak fremmet for ordinært eller ekstraordinært årsmøte dersom det er grov uenighet mellom styret og eldreråd i sak. En slik fremming av sak til behandling skal komme fra minimum 2/3 av Eldrerådets medlemmer. Alternativt kan saker anbefales fremmet for medlemsmøte i BBB dersom dette er et mer egnet forum. Eldrerådet har på samme basis rett til å fremme forslag til styresaker for styret i BBB.

Rapportering

Eldrerådet skal årlig informere foreningens årsmøte om forholdet mellom eldrerådet og styret i foreningen.

14

10

26

32

Dette har du betalt for:

Side 1	Ardian Gashi og Thorstein Helstad (Foto: Eivind Lowzow)
Side 2	Leder og Eldreråd
Side 3	Denne siden
Side 4	Flyktningene fra Nord
Side 6	Noen kjappe
Side 7	Quiz med Guntveit og Huseklepp
Side 8	10 ting du kanskje ikke visste om fotballregler
Side 9	Stig Elvis tar hem gullet
Side 10	Supporterportrett Lene Lygre
Side 12	Kunsten å se kamp på Color Fantasy
Side 13	Ulempen ved å bo i Oslo
Side 14	Supporterbilder
Side 16	Ståtribune på Hansa?
Side 17	Stemningen på Hansa
Side 18	Spillerportrett Bjørn Dahl
Side 22	Presentasjon av styret
Side 24	Mons Ivar Mjelde
Side 26	Casuals - et dypdykk i en hemmelig verden
Side 28	Roald Bruun-Hanssen
Side 30	den13.mann
Side 32	d12m for 10 år siden
Side 36	Lagbilde

18

Branns trofaste støtter føler seg nedprioritert

Denne sesongen tok Brann i bruk den nye nordre tribunen. Her er det losjer og VIP-plasser – inkludert VIP-Hvermansen, til sammen 4 200 seter. Men hvor er det blitt av alle de ca 2 000 som hadde partoutkort på den gamle?

Bjarne Hollund har hatt partoutkort i over 30 år og har sittet midt på Umbro-tribunen sammen med to gode venner siden tribunen ble bygget sist på 1970-tallet. Roald Dale har fulgt Brann i snart 40 år – i mange år også på bortekamper – og har hatt partoutkort de siste 20 årene på samme tribune. Nå er han henvist til en plass bak en stolpe på søndre tribune. Han ser bare halve målet – til full pris.

Gammel støtte betyr ikke noe

Begge karene er lite fornøyd med hvordan Brann har behandlet sine trofaste støttespillere. – Vi har vært en del av klubbens økonomiske ryggrad i flere tiår og

har fulgt med laget både i gode og dårlige tider. Men nå betyr ikke dette noen ting lenger, er inntrykket de to sitter igjen med.

Ankepunktene er mange. Først var det manglende eller feilaktig informasjon til partoutkortinnehaverne på nordre tribune. Så var det urettferdige prinsipper bak selve flyttingen. Brann hevdet at de ikke hadde oversikt over ansienniteten til den enkelte partoutkortinnehaver – i hvert fall ikke i tiden før nytt billettsystem ble innført tidlig på 1990-tallet.

Branns løsning ble å kalle inn felt for felt for å la folk velge blant ledige plasser. I tillegg er det tydelig misnøye hos de to

karene over at de første som ble kalt inn, også fikk anledning til å kjøpe flere partoutkort, dersom de ønsket det. Da de siste ble kalt inn, var det dermed ikke mye igjen å velge blant.

Spredte vennegrupper

– Dette førte til at personer som hadde sittet ett år på C-feltet, fikk velge før oss som hadde 20 års ansiennitet på D-feltet. I tillegg var det bare spredte seter igjen, så våre to vennegrupper på henholdsvis tre og fire kunne ikke lenger sitte sammen. Frustrasjonen er tydelig hos de to karene.

Noen trodde kanskje at den nye tribunen skulle frigjøre seter på søndre tribu-

ne, men i følge e-post fra markeds-
sjef Kristian Jæger til Roald Dale, har
flertallet av dem som har kjøpt seter
på den nye tribunen, valgt også å
beholde sine gamle plasser. Dessu-
ten har de fleste som satt på nordre
tribune, ønske om fortsatt å ha plass
på langsiden.

Dale og Hollund føler
at klubben gir "katten"
i trofaste supportere.
– Vi var med den gang
støttespillerne var få og
stilte oss flere ganger
spørsmålet: Skal vi bli
med ned denne gangen
også? Nå når Brann er
forandret fra klubb til
bedrift, spørres det bare
etter mest mulig penger,
sukker de og frykter for
prisutviklingen på par-
toutkortene fremover.
VIP-hvermansen-tilbu-
det om seteleie i to år
for 4 000 kroner på den
nye tribunen i tillegg til
partoutkort, syntes de
ikke var attraktivt.

Dale og hans venner
hadde egentlig bestemt
seg for ikke å fornye par-
toutkortene, men tre
av dem ble likevel med
videre i håp til løftet fra
Kristian Jæger om at de
skal prioriteres når den
nye søndre tribune er
ferdig.

Rekonstruere historien

Brann har nemlig lovet at ansien-
niteten til alle gamle partoutkort-
innehavere på nordre tribune så
vel som søndre tribune, kartlegges
og rekonstrueres i løpet av 2007. Så
skal dette legges til grunn ved neste
korsvei.

De to karene vet ikke helt om
de våger å tro på løftet. – Hvorfor
kunne ikke denne rekonstruksjonen
av historikken vært gjort før denne
sesongen?

Åshild Samnøy

Foto: Eivind Lowzow

Monopol

Monopolbedriften Brann viste seg frem fra sin verste side i fjor
høst. Da de trofaste supporterne på "Nye sitte" skulle plasseres an-
dre steder måtte de aller fleste ta til takke med dårligere plasser
til høyere pris. Dette er "nye Brann" der betalingsevnen betyr mer
enn trofasthet, lojalitet og kjærlighet.

Håndteringen av noen av Branns mest trofaste kunder – mange
av dem med et kjærlighets- og kundeforhold som går over mer
enn 30 år, er en skam for klubben. Samtidig er den et signal om
hvordan Brann fremover vil håndtere supportere og tilskuere. I
og med riften om billetter og partoutkort, vil markedsøkonome-
ne mene at det hele er priset for lavt. For markedsøkonomer er
nemlig for lite billetter bare et signal om at prisen må økes slik
at tilbud og etterspørsel balanserer. For en ordinær bedrift gir
en slik filosofi fornuft. For Sportsklubben Brann er det selvsagt
annerledes. En fotballklubb er ikke en hvilken som helst annen
bedrift.

Kjærlighet og lojalitet

Forholdet til en fotballklubb er et kjærlighetsforhold. I en or-
dinær leverandør/kundesituasjon ville kunden hatt mulighet
til å bytte leverandør. For fotballklubber gjelder ikke dette.
De mange som har mistet plassene sine og nå er plassert
i regnvær, bak stolper, og oppunder taket vil uansett ikke
bytte klubb til Vålerengen eller Rosenborg, eller for den saks
skyld Løv-Ham. I verste fall tenker de "dette gidder jeg ikke
lenger", og ser heller kampene hjemme eller på pub. I beste fall biter de skuffelsen i seg
og håper på bedring ved neste korsvei. Spørsmålet Brann må stille seg er enkelt: Vil vi ha
de som har vært her for oss bestandig som kunder, eller ikke? Svaret burde være enkelt,
men er det kanskje ikke. Det er en tydelig tendens i alt Brann holder på med i retning av
å prioritere de pengesterke og de som er villig til å betale flere tusen kroner for retten til
å få kjøpe partoutkort. Senest ser vi det gjennom at klubben lover cupfinalebillett til alle
som kjøper plass på "Brannalmenningen" i mai. At disse prioriteres foran de av oss som
har et kundeforhold som strekker seg flere tiår tilbake i tid, synes opplagt.

Formelt sett kan Brann gjøre akkurat som de selv vil. For oss som supportere og kun-
der er det om å gjøre å si tydelig fra når klubben gjør noe vi mener er feil. Det mener
jeg har skjedd i denne situasjonen, og jeg forventer at Bataljonen, som vår interesseor-
ganisasjon, har gitt tydelige tilbakemeldinger til klubben om hvor uakseptabel denne
behandlingen er.

Tvilsomme forklaringer

Fremfor å komme med en ordentlig unnskyldning, kommer Brann med bortforklaring
og tvilsomme løfter om hvor bra alt vil bli i framtiden. –Billettsystemene våre kom til
først på 1990-tallet, forklarer Kristian Jæger fadesen med. Han sier ingenting om hvorfor
man ikke kunne bruke den historikken som faktisk er der. Likeledes kunne man brukt
ressursene som er i klubben til å gå gjennom partoutkortlistene. Jan Erik Larsen har
formodentlig full oversikt i hodet over hvem som har vært med lenge, og hvem som
ikke har det. Disse ressursene er ikke brukt. Til gjengjeld skal alle bli spurt i løpet av
2007 hvor lenge de har hatt partoutkort på Stadion, og Jæger "lover" at dette skal bli
tatt hensyn til i 2008. Vi får se.

Forklaringen på fadesen synes å være langt enklere enn forklaringene til Brann: Klub-
ben har valgt den tilsynelatende enkleste løsningen, og gitt blaffen i alle kundene de
sårer og trækker på i samme rennet. Kanskje har det vært for slitsomt å nøste opp i dette.
Kanskje har det syntes uviktig der og da. Kanskje har de undervurdert forholdet den en-
kelte har til Brann. For oss utenforstående er det helt umulig å si. Forklaringene holder
uansett ikke. Trækker du på dine viktigste kunder, er det bare en ting å gjøre: Legge seg
flat, beklage og prøve å løse problemet. Brann har valgt å skyve det under teppet. Det
går ikke an!

Per Arne Flatberg

GARANTI!

Vil du ha plass på Stadion
16. mai i år og neste år?

Vil du ha cupfinalebillett i
år eller neste år hvis Brann
spiller finalen?

Hvis du kjøper fast plass på Brann-
allmenningen får du mange fordeler!
Ledige billetter finnes på rad 1,2 og 3.

Kontakt oss på e-post st@brann.no

Annonse på brann.no

[Noen kjappe]

Thorstein Helstad

Alder: 30 år

Tidligere klubber: Fart/Vang, Ham-Kam, Austria Wien, Rosenborg.

Kamper for Brann: 148

Mål for Brann: 68

Sivilstatus: Singel, ett barn

Utdanning etter ungdomsskolen: Videregående

Ditt beste fotballminne? Seriesølv med Brann i 2000

Favorittlag bortsett fra Brann? Leeds United

Beste Brann-kompis? Jan-Gunnar Solli

Fineste fotballprestasjon? Da jeg scoret fem mål mot Strømsgodet

Fotballforbilde som barn? Jeg hadde faktisk aldri noen spesielle forbilder da jeg var barn

Yrkesplaner etter fotballkarrieren? Foreløpig ubestemt

Favoritt-TV-serie? Prison Break

Om du ble nødt til å delta i en reality-serie, hvilken ville du helst vært med i? 71° Nord

Favoritt-film? Frihetens regn

Sist leste bok? Husker ikke hvilken, men det var en av Henning Mankell

Åse-Norunn Oen

Foto: Eivind Lowzow

Quiz

d12m har denne gangen utfordret to av Branns bergensere på deres kunnskaper om Brann og har testet ungdommen mot erfaringen, representert ved Erik Huseklepp og Cato Guntveit. Både innlevelse og resonnement er upåklagelig hos dem begge, og det ble en jevn batalje. Til slutt var det Cato som dro det lengste strået og overtar som Brann-spillernes regjerende quiz-mester. Gratulerer!

1) BT har Doddo, men i BA aner jeg rett og slett ikke, sier Cato og unnskylder seg med at han får avisen på døren og derfor aldri leser nettutgaven.

2) Det var i Molde i 2004. Jeg husker kampen. Kvisvik scoret på straffe, imponerer Cato og ber nesten om ekstrapoeng.

3) Sandefjord, Molde ... Cato må melde pass og unnskylder seg etterpå med at Odd ikke er noe minneverdig lag.

4) Jeg tipper 1994 og tror det var under Knut Kristiansen. Det skapte til og med et bonusproblem for klubben, forsøker Cato.

5) Cato grubler en god stund, men lander til slutt på Glentoran.

6) Cato er ikke sikker, men viser seg å være en god tipper: 7 mål.

7) Dette tar han ikke på strak arm og lurer en stund på om Olli (Olafur Bjarnason) er synderen, men etter hvert demrer det. Selvfølgelig var det Arnaud.

8) Her slår Cato virkelig til, tar utgangspunkt i cupseieren i 1982 og resonerer seg fram til riktig svar: 1986.

9) Brann, Club Brügge, Bodø/Glimt, Viking – på det siste forslaget blir han virkelig nølende, men kaster til slutt også innpå Odd. Full score.

10) Cato prøver seg med en finurlig vri og sier "ved nærmeste anledning", men utlegger det i neste øyeblikk som 2007.

1. Hva er navnet på BA og BT sine brannbloggere?

2. Når klarte Brann sist å snu en bortekamp til seier?

3. Mot hvilke lag tok Brann full pott i f or?

4. Hvor mange seirer fra sesongstart er rekorden for Brann?

5. Brann har møtt ett lag to ganger i europacupen gjennom tidene (tenker naturligvis ikke på dobbeltoppgjør). Hvilket lag er dette?

6. Hvor mange mål må Thorstein Helstad score denne sesongen (serie og cup) for å passere Mons Ivar Mjelde på listen over tidenes målscorere for Brann, 7, 15 eller har allerede passert?

7. Hvem var den eneste brannspilleren som fikk to røde kort i obligatoriske kamper i 2006-sesongen?

8. Brann vant som kjent serien sist i 1963, når vant de sist (nåværende) 1.divisjon, i 1985, 1986 eller 1987?

9. Nevn fem klubber Bengt Sæternes har spilt for.

10. Når vinner Brann serien neste gang?

1) I BT er det Doddo, men i BA... Jeg tror det var Gorm før, men nå vet jeg ikke.

2) Det var ikke i fjor, og det var heller ikke i 2005, resonnerer Erik, og lander på 2004. Selv om det ikke er en del av spørsmålet, tipper han at det var i bortekampen mot LSK...

3) Odd, Sandefjord, Molde – det kommer som perler på en snor.

4) Det er tre eller fire, mener Erik og har fanget opp snakket om at Brann har hatt en rekordgod start i årets tippeliga. Men spørsmålet utelukker ikke det nest-øverste nivået...

5) Her spekulerer Erik både vel og lenge, men vil komme tilbake til spørsmålet – noe både han og spørsmålsstilleren glemmer...

6) Han har i hvert fall ikke passert Mons. Jeg tipper 15. (Legg merke til dette, Mons. Dette fortjener litt ekstra spilletid!)

7) To røde... Her må Erik virkelig skanne spillerstallen forlengs og baklengs før han omsider lander på Monkam.

8) Det var i 1986 eller 1987. Erik kaster seg ut i det og tipper 1987 – dessverre.

9) Odd, Viking, Bodø/Glimt, Club Brügge og Brann. Her trenger han ingen betenkningstid.

10. 2007. Som det sømmer seg en ekte bergenser, er det ikke det minste nøling å spore.

1. Doddo (Eduardo Andersen) og Alexander Osdal, 2. Molde 3-2, 2004, 3. Molde, Sandefjord og Odd Grenland, 4. 7, 1967 (men da spilte Brann i nest-øverste divisjon), 5. Glentoran, Nord-Irland, 6. 7, 7. Arnaud Monkam, 8. 1986, 9. Eigensund IK, Eiger, Viking, Odd Grenland, Bodø/Glimt, Club Brügge, Brann, 10. 2007

10 ting du (kanskje) ikke visste om fotballregler

Redaksjonen i den 12. mann har brukt vinteren til å kose oss med regelverket i norsk fotball. Der fant vi mange regler vi ikke ante eksisterte. Her er noen av de mer kuriøse og noen av de mer relevante:

1. MENN ER YNGRE ENN KVINNER. For å spille Old-boys fotball må spillerne ha fylt 33 år ved årets begynnelse. For jentene som vil spille Old-girls, holder det å ha fylt 28 år.

2. FEMÅRSREGELEN. De fleste av oss vet at det kun kan være tre spillere fra utenfor EØS-området på dommerkortet i Eliteserien og 1. divisjon. Men visste du at det går an å få dispensasjon dersom en spiller har bodd minst fem år i Norge og spilt minst tre år for klubben? (Det er bare å bli, Tijan!)

3. BANESTØRRELSE. Visste du at det tidligere aldri har vært stilt krav til en nøyaktig banestørrelse i Norge? I år stilles det for første gang slike krav i eliteserien og 1. divisjon. Banen skal være 105x68 meter – målt fra innsiden av linjene.

4. VANNING. Mange husker at Gzira United klaget til UEFA over at Brann hadde vannet banen. Latterlig og manglende kjennskap til Bergen? Kanskje. Men regelverket er tydelig. Det er ikke tillatt å vanne banen senere enn en time før kampstart.

5. HELSTAD I MÅL? Thorstein Helstad er en opplagt tredjekeeper i Brann. Reglene er nemlig klare. Draknummer 1, 12 og 22 skal tildeles målmennene.

6. BRANN MÅTTE ENDRE. NFF har regler for det meste. Blant

annet hva tilskuertall faktisk betyr. "Riktig tilskuertall på en kamp er det antall tilskuere som faktisk er til stede på angjeldende kamp." Unødvendig? Slett ikke. Brann har i alle år operert med antall solgte billetter som tilskuertallet. I år følges regelverket.

7. TIGHTS. Mange har observert at Brannspillerne ofte bruker tights under shortsene. Det er helt i orden i følge regelverket, men fargen er ikke likegyldig. Tightsene skal nemlig ha samme farge som shortsene. Her må noen hver av spillerne våre ut og shoppe nye, hvite tights.

8. MÅL? Noen klubber har lagt seg til den uvanen å spille en eller annen grusom sang når laget deres har scoret mål. Neste gang det skulle skje, kan du trygt ta frem klokken. Denne sangen kan ikke være lenger enn 15 sekunder. Og all annen musikkavspilling underveis i kampen er forbudt.

9. ANSVARLIG? En nyhet i år er at klubben nå er ansvarlig for sine egne supportere. Fyrer du opp bluss på bortetribunen når du reiser for å se Brann, er det altså først og fremst Brann som får svi.

10. TOALETTER... Til sist en ordentlig godbit for alle reisende supportere. NFF har egne arrangementsbestemmelser. Her reguleres det blant annet hvordan toalettfasilitetene skal være. Det skal være minst fem WC og fem urinal pr. 1000 tilskuere. Halvparten av WCene skal avsettes for kvinner. Toalettene skal ha både varmt og kaldt vann samt tilstrekkelig forsyning av tørkepapir eller håndtørkere i tilstrekkelig antall. Toalettene må være lyse, rene og hygieniske.

d12m – juridisk avdeling

"Gullet ska hem"

Det er den 23. april. Klokka er 05.45. Eg har nett parkert bilen i oppkjørselen. Turen tilbake over f ellet har vore mest hausttypisk: mørk asfalt, regn, tåke og dårleg sikt på vestsida, snø på f ellet og meir tåke på austsida gjenom Hallingdalsbygdene.

Men det kjennest som om eg nett har sett meg inn i bilen då eg kjem fram til Drammen, og nesten ramlar inn døra heime. Eg tar av meg skoa, som enno er våte. Buksa er fuktig. Drakta, den med heime- og borte i eitt, likeeins. Eg har med meg spor etter eit regnvêr som berre Bergen kan velsigne meg med. Eg har ikkje lyst til å bli tørr. Eg har lyst til å bere denne opplevinga, desse inntrykka frå nesten åtte timar tilbake, med meg så lenge som muleg. Då blir det ein har med seg frå eit fantastisk Stadion i regn som eit kostbart smykke å rekne.

Eg veit at eg ikkje kjem til å få sove på mange timar enno, for songen gjallar i hovudet mitt. Den gamle amerikanske folketonen "Sloop John B", udøydeleggjort først og fremst av Brian Wilson sine englekorarrangement for dei andre B-gutane i Beach Boys. No er den blitt til Sloop John Bergen. Sloop John Brann. Sloop John Bengt. Og no er den blitt til "Gullet ska hem", for jammen skal det ikkje det. Heim til Bergen. Heim til Brann.

I alle fall denne kvelden var det slik. Mot eit VålerengEN Idrætsforening som ikkje hadde verken evne eller vilje, gjorde Brann ein av sine kampklassikarar. Ein slik som vi kjem til å snakke om i fleire år frametter. Ein kamp som nådde langt bortanfor vår tvil og redsle. Ein kamp som nådde langt bortanfor våre desperate tårer og umettelege tørst. Ein kamp som kunne tenne stjerner langt inne i den natta som omslutta vårt flomlyse Stadion. Ein kamp som nesten var for god til å vere heilt sann. Fordi ein visste at dette, dette kom ein ikkje til å rote vekk. Der var inga frykt å spore i stemmebanda våre, sjølv om det stod 3-0 før halvtimen var gått.

Når eg sit her på morgonkvisten, med slike syn dansande som eit karnevalsopptog gjennom minnet, er det som om

Brann sin kamp mot VålerengEN Idrætsforening minner meg på kva som gjorde at klubben valde meg, den gongen for så mange år sidan at eg har slutta å telle. Og spørsmålet som Pels stilte meg i pausen samanfatar det.

–Vet du når Brann sist vant de tre første kampene i serieåpningen? Vet du det?

Etter kampen mot Godset visste eg at sist vi vann dei to første kampene var den gongen vi slo RBK/NFF 4-0 på Lerkendal. Under Hallvar Thoresen. Det gjekk jo som det måtte gå, det. Men no? Dei tre første kampene? Eit sigers-hat-trick på terminlista?

–Det er det årstallet som vi har meisla inn i hodene våre, Elvis...1963. Sist Brann åpna med tre seire, vant de serien. Og Rosenborg rykka ned...

Det er slikt ein kan kalle ei underfull hending.

Potensialet i dette historiske scenariet bles gjennom Stadionlufta som eit frispark frå Diego Maradona. Men at RBK/NFF skal rykke ned, vil vere for mykje av eit mirakel til at ein heilt greier å tru på det. Menn med fløyter har ordre om å blåse deira veg når det trengst. Enten det no er å oversjå raudt kort til Vidar Riseth, legge til sju minutt eller peike på straffe fordi dei ser nokon ingen andre ser. Men kva med å vinne serien? Spørsmålet og svaret frå Pels er positivt, i all si statistiske overtru og skjebnemakt. Og det rommar noko som knapt er muleg. Ikkje etter å ha vore så nære som i 2006. Men er eg likevel i stand til å tru på det?

Når eg sit her på morgonkvisten og nynnar på "Gullet ska hem" for meg sjølv, så er trua og håpet to av dei beste våpenbrørne i supporterbataljonen. Men på same tid veit eg at ein typisk Brann-

nedtur kan ligge og lokke med slangeblikket sitt oppe på Lerkendal allereie til helga. Like historielaus og medgangsorientert som ein Herman Friele, som ved sitt blotte nærver spolerte haustsesongen 2006 med å love gull, er det vanskeleg å vere. Ein har tross alt vore vitne til ting gjennom eit supporterliv: bakhaldsangrep frå illgjerningslinjemenn, NFF-initierte omkampar og ikkje minst eit lag som kan bevege seg frå det geniale til det plumpe frå den eine omgangen til den andre. For ikkje å snakke om frå kamp til kamp. Går ein inn i kjerna til Brann, blir alltid eit av kjennemerka dette: klubben er i stand til kva som helst.

Difor glir den også med meg inn i draumen, då eg til slutt sovnar idet mandagsmorgonen blir til formiddag. Brann blir med meg inn i draumen der "Gullet ska hem"...

Stig Elvis Furset

*Lene Lygre er blant de virkelig dedikerte Brann-supporterne. Bildet er tatt på Lerkendal – før tårene tok overhånd.
(Foto: Rune Nilsen)*

**- Alt jeg ber om
er å få oppleve
Brann-gull én
eneste gang!**

Mange har nok hilst på Lene Lygre, enten det har vært seg i Bergen eller i en annen norsk eller europeisk by, som Brann skulle spille i en av de påfølgende dagene. den 12. manns utsendte treffer Lene i Trondheim i forkant av Rosenborg-kampen, i et hjørne på puben Downtown hvor Brannsupporterne lader opp til kamp.

– Har du det bra, Lene?

– Etter seriefinalen i fjor høst var jeg så langt nede at jeg virkelig måtte spørre meg selv noen ganger om det virkelig er verdt det. Hvorfor skal jeg ofre så mye for det laget som ikke gidder å ofre mer til-bake? var tanken som slo meg. Vi var det nærmeste vi har vært gullet siden 1990, og så gidder de ikke å blø for drakten når en hel by bare lengter etter å oppleve et gull? Jeg bestemte meg således – som året før – at nå skulle jeg slutte å reise!

–Bitterheten satt langt inne

– Og det er derfor vi treffer deg her i Trondheim, da, tenker jeg? Lene trekker på smilebåndet før det kommer kontant:

– Jada! Det holdt en kamp (borte mot Stabæk), og det var nok den første åpningskampen siden jeg begynte å gå stadion som 10-åring, jeg har gått glipp av. Bitterheten satt likevel langt inne, vanligvis begynner det å krible en god måned før seriestart. I år satt kriblingen litt lenger inne, men selvsagt, tenk om jeg skulle gå glipp av en seier i bartebyen?

Lene er engasjert, og praten går løst. – Er det virkelig så ille som det høres ut? prøver vi oss forsiktig.

– Hvordan er det egentlig mulig å ha så mye følelser for et fotballag at man blir helt ødelagt, mener du? Skjønner godt at folk som ikke er så interessert, kan si "det er jo bare en fotballkamp", men det er egentlig det verste jeg hører. For oss som reiser over alt og får dette tett innpå, så blir det mye følelser i sving. Det kan bli ganske ille til tider, ja.

Kjærlighet til Brann

Lene snakker med en innlevelse som gjør at vi forstår at hun mener alvor. – Hvor lenge har du hatt det slik?

– Min første bortetur var som seksten-åring i 1995. Har reist mye i siden 1998. De aller fleste bortekampene etter at jeg flyttet og ble student på Hamar i 2000, er stort sett bivånet live. Den gangen reiste jeg mye med gjengen fra Bataljonen øst,

en gjeng jeg fortsatt setter stor pris på.

Å være Brann-supporter er ofte forbundet med å være gutt. Vi fyrer av dagens første klisje-spørsmål: – Hvordan er det å være jente i et såpass "mannsdominert" miljø?

– Tidligere var det ikke mange jenter med, og sånn sett har jeg vel stort sett vært en av "gutta på tur". Husker godt en episode da vi var i Litauen for å se Brann dumme seg ut mot Suduva, hvor jeg traff på Erik Hanøy. Hanøyen lurte på hvem av det fåtall guttene som hadde tatt turen, jeg var sammen med. Da måtte jeg poengtere at man ikke trenger å ha kjærlighet til annet enn Brann for å reise å se laget. Under min tid på Hamar hadde de heller aldri opplevd engasjerte jenter. Nå skal det likevel sies at tidene har forandret seg, og de siste par årene har det blitt flere og flere jenter med. Nesten litt for mange faktisk, vil jeg kanskje si. Noen av jentene virker ikke altfor fokusert på kampen og man lur av og til på om de er der av helt andre grunner enn Brann.

"Slektsstevne"

Lene er en aktiv jente. Når hun ikke er bortreist for å følge Brann, er hun fulltidsansatt i en barnehage. I tillegg til dette er hun aktiv fotballspiller. – Hvordan får du tid til alt dette?

– Jeg har hatt mange frustrerte fotballtrenere opp igjennom årene. Verst var det nok likevel i 1999. Jeg hadde fortalt til treneren min at jeg skulle på "slektsstevne" på Østlandet, mens jeg i virkeligheten skulle på kamp i Kristiansand. Brannkampen gikk selvfølgelig på tv, og alle hadde sett meg. Da ble det benken i neste kamp. Fikk imidlertid ikke sparken i noen klubb før jeg spilte på Storhamar på Hamar i 2002. Vi skulle spille kvalik til førstedivisjon, men jeg klarte ikke å la være å reise til Oslo for å se nedrykkstruede Brann mot Lyn. Der og da angret jeg ikke ettersom Brann vant en veldig etterlengtet 3–2 seier. Vi vet jo alle hvordan den smertefulle høsten 2002 endte. Hadde Brann rykket

ned og Ham-Kam opp, hadde jeg flyttet fra Hamar tvert, men heldigvis skjedde ingen av delene.

Har ventet altfor lenge

Etter mye mimring om svunne tider er det på tide å se fremover mot dagens kamp. – Hvilke forventninger har du til dagens kamp, og sesongen generelt?

– I 1997 og 2000 feiret vi sølv som gull, mens nå feiret vi ikke sølv i det hele tatt. I fjor tapte vi et gull, og det var utrolig vondt fordi vi har ventet altfor lenge på det allerede. Jeg har så lyst til bare å oppleve det en gang, alt jeg ber om er å få oppleve det én eneste gang. Likevel klarer jeg ikke helt å snakke om at det skal skje enda, men den følelsen kommer nok snart sigende. Kampen i dag blir nok vanskelig, selv om forutsetningene for en trepoenger her oppe vel er bedre enn på aldri så lenge.

Ønsker nytt Europa-eventyr

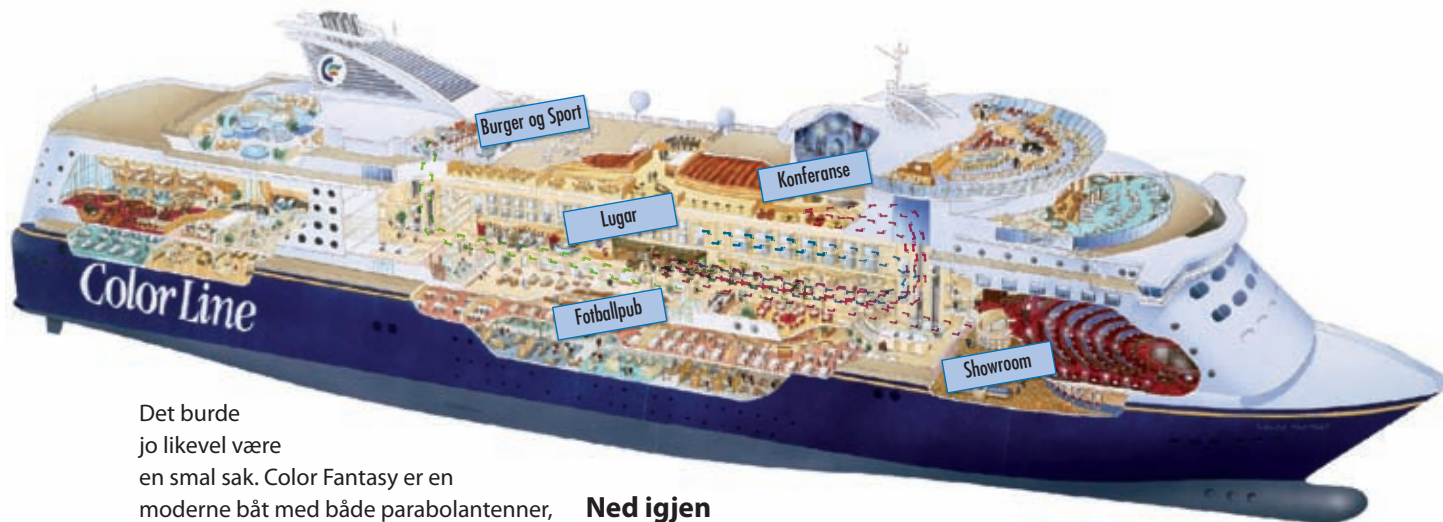
Det nærmer seg kampstart på Lerkendal, og vi skal snart sette kursen mot trøndernes storstue. Et siste spørsmål blir det imidlertid tid til: – Hvor mange kamper blir det på deg i år da Lene?

– Nå spiller jeg på Flaktveit, der treneren kjente meg fra før, og de vet at de ikke kan gjøre noe med Brann-interessen min. De prøvde å få det skriftlig i fjor, da jeg sa jeg skulle slutte å reise, men de vet like godt som meg at det var uaktuelt. Det blir nok de fleste kamper i år også. Men ikke minst så hadde det vært gøy med et nytt Europa-eventyr igjen. Vi har vel ikke vært for bortskjemt med de heller de siste par årene! Vi takker Lene for praten, og ønsker hverandre lykke til på den forestående kampen. I skrivende stund vet vi jo dessverre hvordan det gikk. 12. mai går imidlertid turen til Sandefjord, og jeg setter gjerne noen kroner på at vi treffer en optimistisk Lene der!

Martin Viksund
Foto: Rune Nilsen

The colour line

Av og til blir det umulig å se Brann live, og det må gjøres kreative løsninger. Da Brann spilte hjemme mot Strømsgodset i andre serierunde, var jeg henvist til båten Color Fantasy og jobb. Avreise var allerede søndag, så det var godt med tid til å planlegge festlighetene.

Det burde jo likevel være en smal sak. Color Fantasy er en moderne båt med både parabolantennener, sportspub og TVer på lugarene. Totalt var vi fem bergensere som virkelig gjerne ville se kampen (pluss Rune Larsen, men han teller ikke). Å gå glipp av første hjemmekamp er ille nok, men tanken på å ikke engang få se den på TV, er uutholdelig.

Nedtur 1

Ved første sjekk på lugaren kommer den første nedturen. Det er rikt utvalg i både tyske og norske kanaler, men noen Zebra er ikke å se. En nærmere sjekk viser at de ikke har mulighet til å vise Zebra på den parabolen som er lenket til rommene. Ouch.

Nedtur 2

Neste forsøk består i å ta en tur ned på fotball-puben ombord (den som er brun og har fotballskjerf hengende i baren) for å forsikre seg om at kampen vises. Bartenderen var meget hyggelig og kunne bare beklage at han var pålagt av rederiet å ikke vise fotball på de to 50-tommers flatskjermene som hang i puben. Han skulle gjerne vist Brann–Strømsgodset selv om han holdt med Vålerengen, men her var det sjefens ordre som gjaldt. Vi ble henvist til cruisemanager.

En liten opptur

Cruisemanager ble oppsøkt. Ramona viste seg å være et hyggelig bekjentskap, men grunnleggende uvillig til å hjelpe helt til det ble henvist til konferansen vi var på med 50 godt betalende gjester. Da strakk hun seg til å si at vi kunne se kampen i sjappen Burger og sport på båten.

Ned igjen

Burger og sport er innredet som en amerikansk diner og serverer burgere og cola for familiene ombord. Som en utpreget familierestaurant er det da også viktig med åpningstider. De stenger klokken 20. Å bare se første omgang er nesten verre enn ikke å se noe. Letingen fortsetter.

Intermezzo

På dette tidspunktet var det på tide å jobbe igjen og satse på at neste dag nok ville bringe en løsning. Det ga et visst håp å se at fotballpuben som ikke viste fotball, likevel viste oppsummeringen fra tippeligarunden.

Nedtur 4

Med friskt mot og klare hoder var det på tide å oppsøke puben igjen. En liten hvit løgn var klar om at det hele var godkjent av cruisemanager. I puben sto en annen, riktig hyggelig østlending. Over en kjapp liten Kilkeny kunne han fortelle at han gjerne skulle vist Brann–Strømsgodset, men dessverre hadde de ikke Zebra i puben. Det var det kun mannskapet ombord som hadde. Forsøk på bestik- kelser hjalp ikke. Oppsigelse ville vært konsekvensen hvis han slapp passasjerer ombord på mannskapsavdelingen.

Nedtur 5

Konferanseavdelingen hadde opptil flere velinnredete salonger med både røykemuligheter, bekvemme stoler og 50-tommers skjermer på veggen. Det var jo verdt et forsøk å sjekke om det var Zebra her. Det var det! På dette tidspunktet

var det bare to timer til kampstart, og håpet steg. Da gjaldt det bare å prate med en av de hyggelige konferansevertene for å få lov til å sitte der en halvtime etter ordinær stengetid på konferanseavdelingen. Det viste seg å være helt umulig. Fjernsynsskjermene var nemlig reservert for nødmeldinger på båten. At de normalt sto av, var helt irrelevant, mente den tidligere så hyggelige konferanseverten. Vi fikk klar beskjed om å komme oss ut. Ny nedtur og ut på leting igjen.

Et ørlite håp

Turen gikk i puben for å legge strategier. Bartenderen fra tidligere på dagen var fortsatt på jobb og vinket oss bort i et hjørne. Det viste seg at han muligens kunne fikse noe. Det var bare snakk om diskresjon og – viste det seg – et passende antall sedler, så skulle det hele ordne seg.

Ekspertene overgår seg selv

Eksperttipsene har vært så ymse før årets sesong. Sist ute var Drillo. Et stykke inn i sesongen kom kundebladet til et tippeselskap ut. Her er Drillo eksperten som tipper Tippeligaen. I følge ham havner Brann på fjerde plass. Særlig interessant er den negative siden ved årets Brann-lag i følge Drillo: "Charlie Miller kommer fortsatt med kraftig skyts mot Mons Ivar Mjelde, sist i forbindelse med Jan Gunnar Sollis overgang fra RBK. Det lover ikke godt. Derfor spør vi: Hva skal Brann med skotten Miller?"

Problemer i eksil

En gang i tiden var livet lett for oss fotballsupportere. Da terminlisten kom, var det bare å sette i gang og planlegge sesongen med vissheten om at maks en eller to kamper ville bli flyttet.

I dag er det helt annerledes. Fotballen er blitt mer og mer populær, og dermed har også sporten blitt svært så kommersialisert. Dette gjør at klubbene tjener penger som aldri før, men at livet for oss supportere blir mye, mye vanskeligere.

Gjør livet surt

Vi har på en måte blitt vant til at TV2 flytter kamper på 2–3 ukers varsel, og dermed gjør det vanskeligere for oss å få tak i billige buss-, fly- eller togbilletter. Men nytt av året er at det ikke bare er TV2 som prøver å gjøre livet surt for oss supportere. I år har nemlig flyselskapene Norwegian og SAS Braathens bestemt seg for å "motarbeide" de av oss som er i eksil (i mitt tilfelle Oslo).

Kuttet rutetilbudet

Begge flyselskapene har nemlig kuttet i rutetilbudet mellom Bergen og Oslo. Norwegian har fjernet sin siste rute som gikk 22:30, mens SAS Braathens har fjernet sine to siste ruter som gikk 22:30 og 23:30. Som en konsekvens av dette, er det umulig for oss østpå å komme seg tilbake på dagen om kampene begynner 19:00 og 20:00. Dette hadde selvsagt ikke vært noe problem om kampene

hadde begynt til "vanlig" tid, nemlig 18:00. Men i og med at Brann er blant de mest populære tv-lagene, er det blitt en sjeldenhet med kamper som starter 18:00. På de fem første hjemmekampene er det nemlig bare en kamp som starter 18:00. Det er 16. mai-kampen mot Fredrikstad. De alternativene vi da står igjen med er:

- Nattbussen (Lavprisekspressen)
- Nattoget (NSB)
- Morgenflyet dagen etter (SAS Braathens/Norwegian)

Går glipp av hjemmekamper

Ettersom morgenflyene alltid har en stor andel av forretningsreisende mellom våre to største byer, gjør dette det vanskelig, nesten umulig, å fly tilbake med et av morgenflyene ettersom den eneste vi kan levere reiseregningen til, er oss selv. Å ta nattbussen eller nattoget annenhver søndag fra april til november og komme sliten på jobb mandags morgen, er uaktuelt. Som en konsekvens av disse utfordringene, er det færre av oss som har mulighet, og som orker å dra på alle hjemmekampene. For å bruke meg selv som eksempel, var jeg på alle hjemmekampene i fjor, mens jeg i år sannsynligvis vil gå glipp av fire-fem hjemmekamper som følge av kuttingen i rutetilbudet mellom Bergen og Oslo.

Det er for øvrig verdt å merke seg at

rutetilbudet mellom Oslo og Bergen ikke har lidd samme skjebne. Dermed er det null problemer for dere som ikke bor i eksil, å komme dere over på den rette siden av fjellet uansett om kampene her i Oslo begynner 19:00 eller 20:00.

Vi andre får investere i abonnement i TV2 Sport eller TV2 Sumo.

Geir Vårdal

[den 12. mann endrer reglene:]

Innkast bør bli innspark

Hva er grunnen til at vi fortsatt driver og bruker hendene til å kaste ballen i spill igjen når den går ut-over sidelinjen? Den blir jo tross alt (i de aller fleste tilfeller) sparket ut. Da er det vel bare rett og rimelig at den blir sparket i spill igjen. Det er jo tross alt fotball vi driver med, ikke sant?

Flere innkast finner du på side 30.

Opptur

Color Fantasy har et stort showrom der det vises forestillinger hver kveld klokken 19 og 21. I showrommet er det montert et fjernsyn i kontrollrommet til lydteknikeren. Pubverten kunne ordne det slik at Zebra ble patchet dit. Som sagt mot en ørliten erstatning og løfte om å holde godt kjeft under kampen, siden lydteknikeren faktisk hadde en jobb å gjøre. Som sagt så gjort.

Kamptid

I god tid før kamp stiller vi oss bakerst i showrommet, der lydteknikeren blunker konspiratorisk mot oss og peker mot skjermen der kampforberedelsene

foregår. Alt er fryd og gammen. Øl kan bestilles og kampen nytes. Endelig.

Nestenkrise

En helt grei første omgang uten det helt store spillet eller resultatet. Vi er likevel trygg på at dette ordner seg i andre omgang. Det første showet er slutt, men vi blir stående. Helt til en hyggelig, men bestemt vakt kommer bort og ber oss fjerne oss, siden salen skal ryddes. Hakeslipp og kjapp rådslagning. Cruisemanager Ramona blir konsultert og mener vi ikke kan være der uten tilsyn. Da er det verdens beste lydtekniker gjør sin andre gode gjerning for dagen. Han tar ansvaret for oss, og skyfler cruisemanager og

vakter ut av salen. Den frekkeste av oss spør om vi ikke like greit kan kjøre resten av kampen på storskjermen. Teknikeren er helt enig og drar ned lerretet på et anselig antall kvadratmeter, og endelig får vi også lyd over et flott lydanlegg. Brann scorer og scorer igjen, og kvelden er reddet – av en lydtekniker.

Color line derimot virker som de helst ikke vil ha fotballsupportere ombord og er mest opptatt av at det skal være vanskeligst mulig å tilfredsstille passasjerenes behov. Man skulle nesten tro de var sunnmøringer hele gjengen.

Per Arne Flatberg

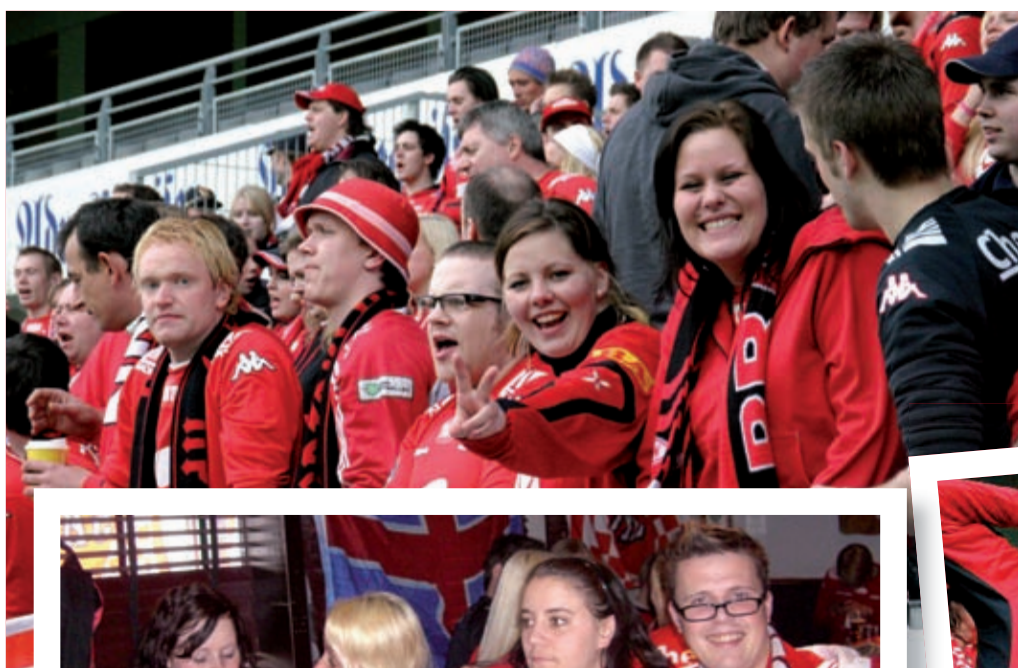
Fra avsparksfesten og borteturene til Stabæk og Rosenborg

Suppo

Foto: Rune Nilsen og Veslemøy Karlsen

terliv

Reis opp – hvis du elsker Brann

Frydenbøtribunen/Hansa-svingen er på mange måter vidunderlig, men den har en stor feil: Seter.

I fjor høst sto vi på Store stå sammen for siste gang. En legendarisk tribune i norsk sammenheng. En hel langside med ståplasser for de mest innbitte, for de som ville synge og støtte laget gjennom alt. Selv sto jeg der i nesten 20 år. Jeg er en av dem som er vokst opp med ståtribuner. Å sitte på fotballkamper er like utenkelig og ubegripelig som å bade med klærne på. Derfor var det en sorg at Store Stå forsvant. Ikke fordi det var en så utrolig god tribune. Det var det ikke. Sjelden så man godt. Sjelden var stemningen det den kunne vært med så mange syngende. Moderne bekvemmeligheter som kiosk og toaletter var lite tilgjengelig.

Elsker å stå

Så det er ikke Store Stå jeg savner, men en ordentlig ståtribune. En tribune der du kan kjenne trøkket i magen, der tribunen blir en levende, bølgende organisme, der du aldri vet hvem som kan dukke opp i nærheten, der du plutselig kan befinne deg en annen plass enn i utgangspunktet, som følge av en scoring eller horribel dommeravgjørelse. Faktum er at jeg elsker å stå på fotballkamper. Og jeg er ikke alene. Svært mange av Branns tilskuere ønsker å stå på Stadion. Vi står ikke fordi vi ikke har råd til å sitte, men fordi vi mye heller vil stå enn å sitte.

Sittetvang

De siste årene har det dukket opp flust av nye anlegg i Norge. De fleste har en ting felles: Ingen ståplasser. Jovisst kan vi stå i Frydenbøsvingen. Klanen kan stå på Vestbredden og i Cola, Kjernen kan stå på tribune vest, og når vi reiser, står vi uansett. Men det blir ikke det samme. Setene ødelegger for følelsen og trøkket. Og hvor lenge får vi egentlig lov til å stå? UEFA-reglene er tydelige på at det ikke er lov å stå på sitteplasser. Det står også i klartekst ved inngangen vår. At regelen er sovende nå, betyr ikke at den vil sove for alltid. En ulykke på ståplass eller problemer med stående supportere, så er vi der plutselig. Hva gjør vi da, hvis vi blir kastet ut ved å stå? Jeg er redd alternativet for mange er å sette seg ned og holde kjeft. For andre er det å se kampen på puben eller hjemme. Uansett er det døden for stemningen.

Veltins arena.

Südkurve i Dortmund

Ingen vei tilbake?

Er utviklingen med kun sitteplasser noe som vil være for alltid og som vi ikke kan snu? Eller kan vi tenke oss muligheten av Norges mest massive ståtribune i Hansa-svingen en gang i framtiden? For en gangs skyld viser tyskerne vei. På Tysklands mektigste arenaer er det store mengder ståplasser. Schalke 04s fantastiske hjemmebane Veltins arena i Gelsenkirchen har 16 500 ståplasser (totalkapasitet 61 500). I Dortmund har vi Europas største tribune. Den mektige ståtribunen Südkurve tar ca 26 000 stående tilskuere. Totalt i Bundesliga var det forrige sesong 190 000 ståplasser av en totalkapasitet på ca 860 000. Kun to arenaer var all-seater. I andre Bundesliga er det flere ståplasser enn sitteplasser, og alle arenaene har ståplasser. I Tyskland er ståplasser rett og slett et must. Og det gir resultater. Bundesliga er nå Europas mest populære liga med over 40 000 tilskuere i snitt på hver eneste kamp i forrige sesong. Det tyske fotballforbundet er overbevist om at ståplasser er en av nøklene til suksess. Det er mulig, og det kan lykkes.

Hva med Europa?

Selv om det tyske fotballforbundet har fjernet 20 prosent-regelen for nasjonale kamper (En UEFA-regel som også gjelder i Norge. Den sier at maks 20 prosent av totalkapasiteten på nasjonale kamper kan være ståplasser), gjelder ikke dette når de beste lagene spiller Europacup. Da er ståplasser forbudt, og noe må gjøres. De

forskjellige tyske lagene har forskjellige løsninger på dette. Både i Gelsenkirchen, Mönchengladbach og i Dortmund har de valgt den mest opplagte løsningen: Tribunen er en helt ordinær ståtribune i nasjonale kamper. For internasjonale kamper settes seter inn på tribunen. Kostnadene er tilsynelatende høye. For Schalke sitt vedkommende koster det 50 000 euro pr Europacupkamp å sette inn og ta ut seter på sin hjemmetribune med 15 000 ståplasser. Likevel er de fornøyd. Ikke bare tjener de inn dette gjennom flere tilskuere, men også gjennom bedre stemning på Stadion.

Andre klubber har valgt andre løsninger. I Bremen har de seter som festes i "oppeposisjon" til bølgebryterne på nasjonale kamper. Hamburger Sportsverein har valgt en løsning med seter som "pakkes inn" i metallbokser som blir ekstra rader

HSV sin løsning på problemet.

på ståtribunen. Erfaringene er aller best med ordentlige ståplasser, men andre løsninger fungerer også

En løsning for Brann?

Hva kan Brann gjøre? Løsningen er opplagt: Fjern setene på nedre del av Hansa. La det bli en solid ståtribune med snaut 4 000 ståplasser. Sett inn setene igjen, dersom vi skal spille Europacup. Plutselig har vi både økt kapasiteten, gitt de stående supporterne bedre forhold og forhåpentligvis fått enda bedre stemning.

Per Arne Flatberg

Store Stå med ny adresse

Det var på tide! Etter 20 år med den dårlige Store Stå-tribunen som tilholdssted for Stadions mest høylytte fans (bortsett fra Felt Å-året 1999 og serieåpningen 1998), så fikk supporter-gjengen i 2007 endelig ny tribuneplassering på Frydenbøtribunen – formerly known as Hansatribunen. Det har vært en velsignelse! Halleluja! (Og det var ikke ironisk.)

Nedre Hansa (la oss kalle den det), er for det første en tribune med mye bedre utsikt til det som skjer ute på gresset. Det langt bedre utsynet har gjort at det har blitt mye mer attraktivt for folk å stå sammen med supporter-gjengen på den tribunen. Og det har også blitt bedre å stå der fordi man nå har faste plasser. Dermed slipper man at 300 fjortiser okkuperer midten med en gang portene åpner. Det har kommet veldig mange gamle Store Ståere tilbake fra sittetribunene etter flyttingen. Dermed har vi ikke bare blitt flere, men prosentandelen voksne menn (som tross alt er de som har de kraftigste stemmene) har også gått opp.

For det andre er det mye bedre akustikk på Nedre Hansa. På Store Stå forsvant lyden rett ut i luften, mens den går rett i taket på Stadions vestre kortsider. Dessuten står supporterne mye mer kompakt enn på det langstrakte Store Stå. Det hjelper også godt på!

En annen ting som heller ikke må underverdes, er at den høyere lyden vi nå lager, er mer motiverende for den enkelte supporter. Det er ikke alltid like moro å synge når du hører din egen stemme veldig godt. Det er mye artigere å synge

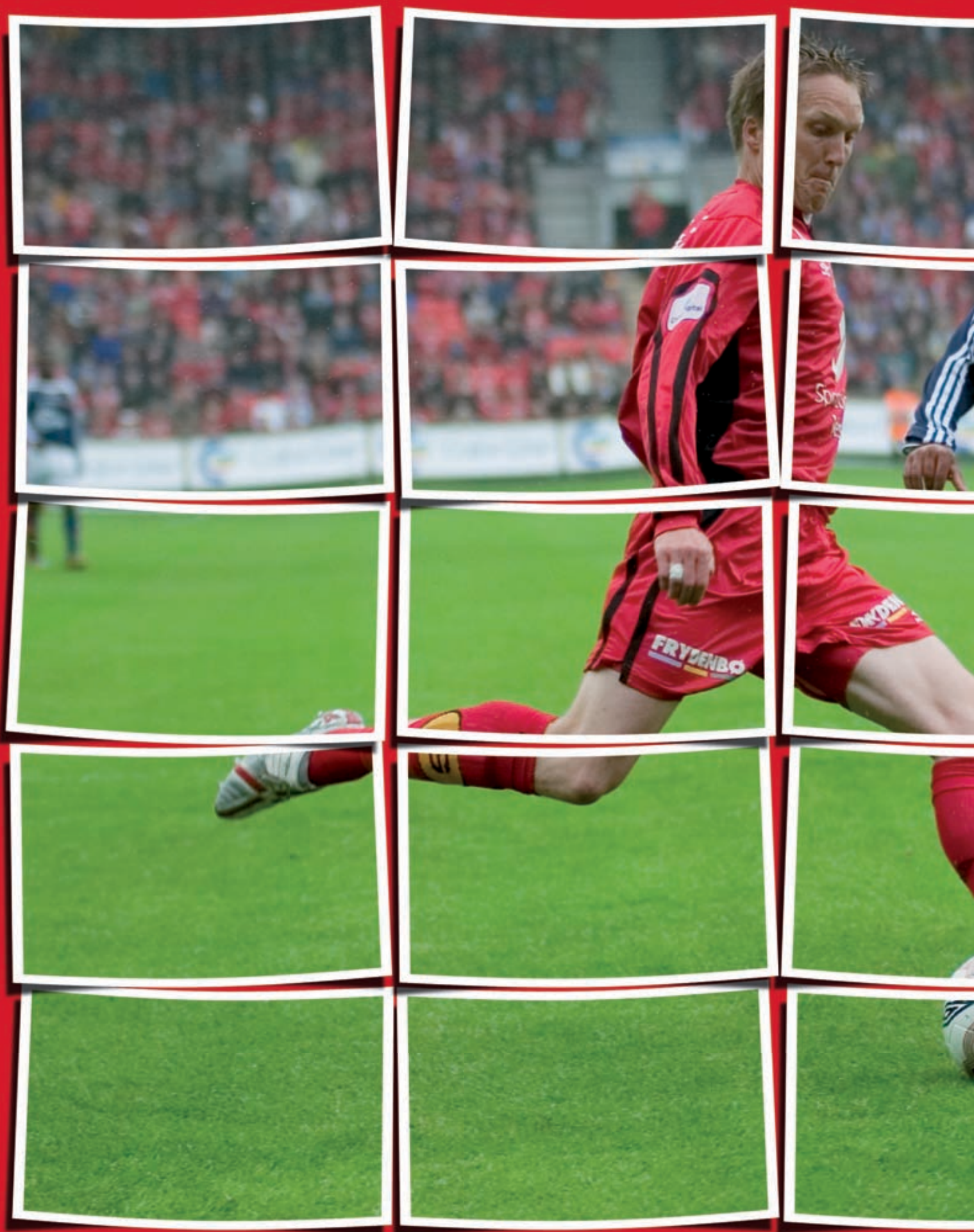
når du føler at du er delaktig i et vanvittig trøkk! Og det er også mye artigere å starte en sang når du vet at du vil få folk med, og at trøkket vil bli bra. Dermed blir det en selvforsterkende effekt ut av det hele.

Det som imidlertid ikke er like bra, er at det nå kan se ut til at resten av Stadion er blitt nesten tømt for stemningsskapere. Når "alle" nå har forsvunnet bort på Hansatribunen, blir det ikke mye stemning igjen på de andre. Dessuten kan det lett bli slik at resten av Stadion tenker at det er Hansatribunen som har monopol på stemning, og at de selv ikke har noe ansvar for å lage lyd. På første kampen mot Godset virket det i hvert fall slik. Men langsidespublikum var bedre med i kampene mot VIF og Start. Men det trengs uansett noen til å dra i gang. BT-tribunen fremstår nå slik som Hansatribunen var før supporter-gjengen flyttet bort dit; nemlig det å være stemningstribune nummer to på Stadion. All honnør til innsatsen der borte i kampene mot VIF og Start!

Dette med å dra med resten av Stadion på stemningen, er viktig. Enhver drittklubb klarer å raske sammen nok folk til å ha en bra stor supporter-gjeng. Selv VIF, LSK og RBK klarer jo det. Det Brann må være

bedre enn de andre på, og som vi også har pleid å være bedre på, er å ha stemning rundt hele Stadion. Det er ingen steder det er et sånt engasjement og en sånn innlevelse på sittetribunene som her i Bergen. Det er ingen steder det kan koke sånn som her. Og det er en myte at det bare er når vi leder at det er stemning. Den beste stemningen er ofte når vi har spilt dårlig, og vi plutselig hever kvaliteten og jager en avgjørende scoring mot slutten. Da er det ingen i Norge som kan måle seg med oss! Men jeg skulle gjerne sett at folk på langsiden ble litt mer involvert i de mest elementære sangene som "Byen é Bergen", "Vi é berømte Brann fra Bergen", "Heia Brann"-ropet og den nye "Gullet ska hem". Det skal sies at sittetribunene på Stadion til tider er med på syn-ingen, i motsetning til det man opplever på andre sittetribuner i Norge. Det skal de ha ros for! Men jeg skulle gjerne sett at innsatsen kunne vært enda litt bedre. Nå som vi endelig har fått en respektabel supporter-gjeng, er det på tide at også sittetribunene hever seg noen hakk! Vis at det ikke bare er en myte at bergenserne er det mest høylydte, patriotiske og lidenskapelige folkeslag i Norge!

Alexander Osdal

Back-Bjørn er Branns beste butikk

Bjørn Dahl (29) fekk ein ny vår i fotballkarrieren då han kom til Brann like før sesongen 2006. Sjølv meiner han at han hadde ferdighetane inne, men først no fekk dei ut. – For meg var det godt å koma i eit nytt miljø, møta nye folk og nye utfordringar. Ingen hadde spesielle forventningar, så eg kunne senka skuldrene, forklarar han.

– Det er sikkert like stor del Viking-supporterar i Stavanger som det er Brann-supporterar i Bergen, men i Bergen er folk litt meir stolte av det, bryr seg høglydt og likar meir å visa fotballinteressa si, samanliknar Bjørn Dahl dei to byane.

Det nærma seg overgangsfristen i mars 2006. Brann og Viking var i forhandlingar om ein overgang for Ragnvald Soma som ville sørover av familiegrunnar. Veka før fristen var ute, fekk Bjørn Dahl spørsmålet om han kunne tenkja seg å gå til Brann som ein del av handelen. – Eg brukte to dagar på å bestemma meg. Det var ikkje så vanskeleg. Eg hadde eitt år att av kontrakten i Viking, var i praksis ute av laget og klubben ville avventa ei eventuell forlenging til sommaren. Brann derimot ville satsa på meg og viste det ved å tilby ei fireårskontrakt. Dessutan kom vi heim, det hadde ikkje vore aktuelt å flytta andre stader i Noreg på så kort varsel, understrekar osingen.

Rett stad til rett tid

At osingen Bjørn Dahl hamna i Viking, var litt flaks og handla om å vera på rett stad til rett tid, i følgje han sjølv. Han hadde spela i 2. og 3. divisjon med Os, og tok sjølv kontakt med Viking då han kom til Stavanger i militærteneste fordi han ville ha ein klubb å trenast med. Så fekk han vist seg fram, og det enda med kontrakt. Åtte år og 222 obligatoriske kampar seinare var han altså endeleg klar for Brann.

Førstereaksjonen frå Brannfansen var først og fremst sinne over at klubben let Soma gå. Her var det heller ikkje så mange som hadde høge forventningar til Dahl. Men etter kvart som sesongen skreid fram, vart det klart at Brann hadde gjort ein skikkeleg god avtale og fått mykje kvalitet for lite pengar. Høgrebacken Bjørn Dahl gav gode bidrag offensivt for Brann og fekk høge noteringar på spelarbørsane. I vinter vart han også kalla inn på landslagssamling.

Bjørn Dahl har ikkje legning for å ta av. – Det var gøyt å vera med i landslagstroppen og trenast, men elles går eg ikkje akkurat rundt og tenkjer på landslaget. Eg

konsentrerer meg om Brann og har det veldig bra her.

Overser spelarbørsar

Spelarbørsane og media si vurdering legg ikkje den nøkterne osingen vekt på. – Kva ulike media skriv, bryr eg meg lite om – endå mindre enn då eg var yngre. Det som betyr noko, er mi eigenvurdering og tilbakemeldingar frå trenerteamet. Poenga til alle spelarane vert oftast gitt av ein mann, som verken har vore med i førebuingane eller følt korleis kampen opplevest ute på banen. Det er mangt som kan verka enkelt for dei som ser på. Eg kan forstå at supporterane er interessert i slike kåringar, men dei er ikkje interessante for oss spelarane, seier Bjørn. Han poengterer at det kan vera ei utfordring for unge spelarar å forhalda seg til media – det er ikkje bra når dei har medieomtale som fokus.

– Kva er di drivkraft for å spela fotball?

– Det er kjempegøyt. Eg blir ikkje lei av å spela eller å trenast. Eg kan alltid bli betre på noko, . Han meiner mykje handlar om å konsentrera seg, for dei fleste har meir inne enn dei får vist i kamp. – Med aukande erfaring, er det lettare å tenkja på å gjera det eg kan, det eg har inne. Eg er kanskje ein type som kan ha lett for å tenkja for mykje, trur han.

Scora i cupfinale

Sjølv har han mange gode fotballminne frå åra i Viking – han har spela to cupfinalar og var med å slå Chelsea 4–2 i Stavanger, noko som sende London-laget på hovudet ut av UEFA-cupen.

– Første gongen eg spela cupfinale, i 2000, spela eg midtstoppar og scora 1–0 målet like før pause. Den augneblinken sit som spikra, fortel han og vurderer det som sin beste enkeltprestasjon. Sjølv sagt var det ein nedtur at det vart tap til slutt.

– Heile fjorårssesongen med Brann var

ein opptur. For meg var det mykje nytt. Det er noko spesielt med Bergen – stemninga og trøkket. Når laget gjer det bra og publikum er gira, så klarer ein å yta litt meir, og slik vert det ein god sirkel, forklarar han og nemner heimekampen mot Vålerenga i fjor der han gav målgivande til 3–1-scoringa som eit ekstra kjekt minne.

– Kva trur du var grunnen til at Brann snubla i gullkampen i fjor?

– Det er nok fleire svar. Kanskje var vi ikkje flinke nok til å vera kyniske i spelet i enkelte periodar? Vi hadde ein god rytme i laget om våren, men skader og karantener gjorde at vi kom ut av denne rytmen. Det kan også vera at den tette vårsesongen tæra meir på kreftene enn vi trudde, at vi faktisk ikkje var godt nok trent for ein heil sesong, filosoferer Bjørn Dahl og vil heller tenkja framover enn å dvela for mykje ved fjoråret

Potensiale til toppen

– Denne sesongen har vi som mål å forbetra oss, og vi trur vi kan utvikla oss vidare. Det handlar om å få ut det som bur i oss, for vi har potensiale til å kjempa heilt i toppen. Eg trur likevel det vert tett og jamt i medaljekampen.

– Brann har ein god og brei stall. Er det fare for surmuling og misnøye i spelargruppa når gode spelarar vert plasserte på benken?

– Auka konkurranse i spelargruppa fører til at alle må trø til litt meir. Då hevar vi oss og presterer litt betre. Det er likevel viktig at laget står i fokus, og det kan vera ei utfordring med mange gode spelarar. Men dette må vi vera i stand til å takla. Sjølv sagt er det ikkje alltid lett å tenkja lag. Kvar av oss må arbeida med seg sjølv for å prestera, og det er vanskeleg når ein ikkje blir vist tillit. Det er viktig med god dialog mellom trenar og spelar, det skaper eit bra miljø, seier Bjørn Dahl som trivst godt i Brann og skryt av miljøet i klubben.

– Miljøet betyr mykje for prestasjonane. Ein yter meir når ein har folk rundt seg som ein trivst med. Det er lettare å pusha kvarandre når ein veit kva den enkelte er god på og er trygge på at dei andre vil deg vel, understrekar Bjørn som synest det er kjempegøyt at Cato er tilbake og gjev konkurranse på høgrebackplassen.

Dahl synest det er bra at både førre og noverande sportssjef i Brann legg vekt på å vera ein del av miljøet. – Det er bra at vi ser dei på treningsfeltet og i garderoben også, ikkje berre på kontoret, meiner han.

Stilla tydelege krav

Bjørn Dahl har mange tankar om bransjen han er i. Han er ikkje kritisk til at det vert

henta utanlandske spelarar i og for seg, men meiner utfordringane er store – ikkje minst er språk viktig. – Skal integreringa bli vellukka, lyt klubbane ha eit opplegg for det, påpeikar han. Han sluttar seg til Hallvard Thoresen si etterlysing av eit tydelegare fokus på kosthald og livsstil ikkje minst for unge spelarar. – Pengestraumen inn i norsk fotball fører også til meir pengar til dei unge. Då må klubbane vera endå tydelegare på kva forventingar og krav dei stiller. Dersom ein trenar ser at prestasjonane på morgontreningane er for dårlege pga slurv med søvn og frukost, må dette setjast fokus på internt, meiner han.

Dahl høyrer til den spelargenerasjonen som ikkje er nokon stor fan av kunstgras, men vedgår at han ikkje har spesielle argument. Han forstår at barn og unge som knapt har spela på anna enn krøllgras, opplever det annleis.

Kristent førebilete

Bjørn Dahl har stått ope fram med si kristne tru. Han ber ikkje om siger, men om fair kamp, fråver av skader og at han skal gjera sitt beste. – Trua er viktig for meg, og eg har oppdaga at det betyr noko for barn og unge at det er kristne førebilete i toppfotballen. I store klubbar er det sjeldan noko problem å stå fram med ei tru, for der er ein vant med at folk er ulike. Det kan vera vanskelegare i små klubbar der det vert eit press i retning av at ingen skal skilja seg ut, trur han. Han ser det ikkje som noko problem å spela kampar på søndagen – det er ein del av jobben, men i store deler av året saknar han å kunna delta i gudstenester.

Bjørn Dahl har studert religion og ex.phil. og planlegg vidare utdanning litt over langs. Han ser for seg å bli lærar når fotballkarrieren ein gong er over. Men enno ser han fram til å gjera ein innsats for Brann i fleire år.

Åshild Samnøy

[den 12. mann endrer reglene:]

Ikke antall kamper for å få medalje

Hva er grunnen til denne tåpelige regelen om at en spiller må ha vært på banen i et visst antall kamper for å få medalje (enten det nå er cup eller serie)? Koster disse medaljene veldig mye penger? Er man med i stallen, så har man på en eller annen måte bidratt til at klubben har klart å få medalje, og da finnes det ingen grunn til at man ikke skal få et bevis på hva man har vært med på.

Hymne-forslag

Etter at Viking har vurdert å bruke "Tore Tang" som sin "hymne", har markedsjefene i de andre tippeligaklubbene også sett muligheter for å lage sin egen tradisjon med lokale sanger ala det vi har i Bergen med Nystemten. Det er jo ikke alle som har sin egen nasjonalsang, og da er det greit å kunne spe på med lokal popmusikk. den 12. mann var til stede på Norsk toppfotballs markedsseminar 2. mai og fikk oversikt over de forskjellige forslagene.

Fredrikstad: Harry (CC Cowboys)

Lillestrøm: Millimeter (Anne Grete Preus)

Lyn: Tøff i pysjamas (de Lillos)

Odd: Skilles Johanne (Sputnik)

Rosenborg: Dum og deilig (Knutsen & Ludvigsen)

Sandefjord: Jeg gi'kke opp (Jahn Teigen)

Stabæk: Take on me (Aha)

Start: Kaptein Sabeltann (Terje Formoe)

Strømsgodset: Bridge over tonic water (Jonas Fjeld)

Tromsø: Ti tusen tommeltotta (Halvdan Sivertsen)

Vif: Feig (Jokke og Valentinerne) – Vålerenga Kjerke er vurdert som en visesang som ikke kan brukes

Viking: Tore Tang (Mods)

Ålesund: Ikkje lyg til mej (Bokkereidars bluesband)

Tippeligaen 2007 - direkte til din mobil

www.hvaerstillingen.no

Dette er BBB-styret

– noen som passer for deg?

Henk Ekerhovd, leder

Tlf: 416 26 537

Mail: henk@bataljonen.no

Henk er Bataljonens leder, født og oppvokst på Sotra. Han har siden 2003 sittet i styret, først som kasserer, og siden 2005 har han vært lederen. Henk er Bataljonen sin kontakt utad. Har noen forslag som de vil ha styrebehandlet, kan disse rettes til Henk. Han er 34 år, samboer med Veslemøy og far til ei jente på ni år.

på IKEA eller lignende, ligger han på alle fire og maler banner til tifo. Morten er 24 år, og han er singel.

Veslemøy Karlsen, kasserer

Tlf: 934 67 853

Mail: veslemoy@bataljonen.no

Veslemøy har fått mangt et spørsmål om hvorfor en østlending sitter i styret til bataljonen. Svaret er enkelt, hennes mor er fra Bergen, og hun er samboer med Henk. Hun ble valgt inn i styret i 2005 og har ansvaret for bataljonen sitt regnskap. Spørsmål om medlemskap kan også rettes til henne. Veslemøy er 36 år, samboer og har ett barn.

landet, var hun å se med "øst-gjengen". Lene er 27 år, sivilstatus ukjent.

Rune Nilsen, varamedlem

Tlf: 950 25 303

Mail: rune@bataljonen.no

Rune kom inn i styret i 2006. Han har reist mye med og for Bataljonen, går fast på stadion med kamera i hånden og tar bilder. Han er ofte nede på puben og hjelper Frode med turer og lignende. Rune er 40 år og opptatt.

Frode Hellebø, nestleder

Tlf: 934 35 439

Mail: frode@bataljonen.no

De fleste som har vært innom fotballpuben, vet hvem Frode er. Frode kom inn i styret i 2004 da han overtok en utflytter sin plass, og fra 2005 ble han valgt inn i styret. Han har hovedansvaret for bataljonen sine arrangementer og turer, så spørsmål angående dette, rettes til Frode. Frode er 48 år og samboer med Lene.

Martin Viksund, styremedlem

Tlf: 932 84 024

Mail: martin@bataljonen.no

Martin kom inn i styret i 2006. Han har tidligere erfaring som webansvarlig for "øst-gjengen". Når han ikke er på stadion eller rundt omkring for å se Brann, prøver han å studere og jobbe litt. Martin er 25 år og kjæreste med Liv.

Eirik Hennø, varamedlem

Tlf: 975 00 439

Mail: eirik@bataljonen.no

Eirik er et nytt medlem i styret i år. Han er en småsprek 48-åring med konstant halsbrann, navnet til lidenskapens lag var sikkert det første han skrek en januarnatt i 1959. Skal være med å lede sanggruppen, bygge videre og backe fullt opp om det som allerede er på gang. Eirik er 48 år ung og far til fire.

Morten Talhaug, medlemsansvarlig

Tlf: 959 19 789

Mail: talhaug@bataljonen.no

Morten ble valgt inn i styret i 2006. Han har i lengre tid hatt ansvaret for TIFO, og nå fra 2007 er han også medlemsansvarlig. Når han ikke er hjemme i Åsane,

Lene Lygre, varamedlem

Tlf: 474 09 662

Mail: lene@bataljonen.no

Lene ble valgt inn i styret i 2006. Hun følger Brann i tykt og tynt rundt omkring i hele Norge. Da hun i en periode bodde på Øst-

Harald B. Harung sr

Tlf: 934 00 180

Mail: harald@bataljonen.no

Harald er det andre av to nye i styret i år. Han er en energisk person som er interessert i alpint, buekorps, spinning og selv sagt SK Brann. Harald er pappa til en gutt på ni år, og hans slogan er "Enighet gjør sterk". Harald er 29 år og singel.

BATALJONEN

Brann-drakter til Afrika

Hiv/aids er eit enormt problem i store deler av verda, og Afrika er det kontinentet som er hardest råka.

Tanzania, som ligg på austkysten av Afrika, er eit av dei fattigaste landa i verda, og her er om lag to millionar menneske smitta av viruset. Fleire frivillige organisasjonar jobbar for å bevisstgjere folk og for å spreie kunnskap om viruset. Ein av desse organisasjonane er EMIMA som jobbar med barn og unge i ulike idrettsprosjekt. Om lag 2000 barn og unge deltar i dei ulike prosjekta til EMIMA. Organisasjonsnamnet er ei forkorting for swahiliorda for utdanning, sport og fysisk aktivitet. Målet for EMIMA er nemleg å kombinere idrett og fysisk aktivitet med utvikling av dei unge, samt å gje dei kunnskap om hiv/aids-problemet. EMIMA har som motto "Kicking AIDS out", og dei gjer ein særskild viktig jobb når dei aktiviserer barn og unge på denne måten.

Gleda var stor då ei gruppe lærarstudentar frå Bergen vitja dei og hadde med drakter frå det beste fotballaget i Noreg i gåve. Etter utdeling og fotografering var det duka for kamp i all vennskapelegheit mellom bleike lærarstudentar og spreke tanzanianarar. Med ein solsteik som bergensarar ikkje opplever dagleg og kondi-

Nokre av ungdomsleiarane i EMIMA iført brann-drakter, flankert av lærarstudentane Eirik Lilleheil (t.v.) i si flunkande nye kappa-drakt og Kristian Mo (t.h) i Helge Haugens velbrukte drakt.

sjon på nivå med Charlie Miller, gjekk vi til kamp med låge forventningar. I frykt for å bli løpt i senk av EMIMA-spelarane måtte vi gje tanzanianarane eit kurs i norsk langpasningsspel, og mot alle odds gjekk bortelaget av bana med ein 1-0-siger i lomma. Likevel drog vi frå EMIMA trygge på at brann-draktene vil bli borne med stoltheit av dyktige fotballspelarar – også

i Afrika. Ein spesiell takk til Helge Haugen som med sitt gode sinn skaffa drakter til EMIMA. For meir informasjon om EMIMA, sjå <http://www.emima.org/>

*Kristian Mo og Eirik Lilleheil
Foto: Åshild Samnøy*

Vi vil være best – på og utenfor banen!

• Utvidede og bedre medlemsfordeler! • Mer sosialt samvær! • Ansvar og påvirkningskraft!

Vi lanserer nå et nytt og bedre konsept for deg som bryr deg om Brann og om Bataljonen!

Vi ønsker å belønne de som brenner for og gjør en innsats for supporterklubben, gjennom en egen fordelspakke.

Vil du være et Bataljonen VIP-medlem?

Send en mail til bt@bataljonen.no eller en sms til 932 84 024
("Førstemann til mølla"-prinsippet gjelder)

Branntrenar Mons Ivar Mjelde:

– Laget og supporterane høyrer saman

– Støtta på heimebane er den marginen som gjer at me ofte vinn heimekampane, slår Brann-trenar Mons Ivar Mjelde fast i samtale med d12m.

Mjelde opplever at eit nybygd stadion har gjeve betre trøkk rundt heile banen. – Publikum kjem tettare på feltet. Samstundes er det litt uvant. – Kvar er det avgrensa supporterfeltet? Det er ikkje like lett å finna som Store Stå var. Midt i ein smule nostalgi erkjenner han at den gamle tribuna var utgått på dato.

Brann-trenaren opplever Frydenbø-tribuna som ei meir blanda forsamling enn det Store Stå var. Dessutan sit mange av supporterane høgare og lenger frå bana. Difor synest han ikkje det er like naturleg som før å "dra opp" supporterkjerna med ein inspirasjonstale før kampstart.

– På bortebane vil dette vera lettare, erkjenner han og vurderer å bruka motiveringsteknikken sin der. – Eg ser dette som ei markering av at laget og supporterane høyrer saman, seier han og fortel kor imponert han var over den store flokken Brann-supporterar som hadde teke turen til Nadderud i serieopninga.

Overtenning?

d12m møter Brann-trenar Mons Ivar Mjelde nokre få dagar etter nedturen på Lerkendal og lurar på kva som er årsaka til den kollektive kollapsen. Han viser til si eiga fortid som spelar og peikar på at slike nedturar kjem iblant, utan at det er så lett å forklara kvifor. – Alle lag har slike kampar iblant, for Rosenborg sin del kom det runden før.

– Var laget prega av det bergenske lynnet og var overdrivne optimistar etter den

gode kampen mot VIF?

– Både dei gode og dei dårlege kampane vert haussa opp i Bergen, og spelarane merkar ståheien. Men på Lerkendal fekk me tydeleg sortert ut kva arbeidsoppgåver som ein aldri kan slurva med. Der greidde me ikkje spela som eit lag, men vart springande som ein og ein.

– Kunne motivasjonsarbeidet før kampen vore annleis?

– Det mangla ikkje på motivasjon. Spelarane var nok nærare å vera overtent. Det kan resultera i handlingslamming, filosoferer Mons.

Ei trening om gongen

– Kva lærte de av fjorårssesongen? d12m vil gjerne ha forsikring om at sjansane for ein ny nedtur er redusert.

– Eg har ikkje lyst å rippa for mykje opp i fjoråret. Men me hadde ikkje vore i ein slik situasjon før der det var me som hadde leiinga og manglande erfaring. Dermed gjorde me nok nokre feil. Me skulle nok i større grad greidd å ha fokus på kvar dag, ta ei trening om gongen, i staden for å gå og venta på kampane. Dessutan var det enkelte gnissingar i miljøet – ein kombinasjon av avisoverskrifter og skuffa spelarar. Sett i ettertid skulle me teke grep før for å skapa ro.

Mjelde gler seg over at Brann-troppen vert betre og betre trena for kvart år, og peikar på god effekt av at nokre spelarar vart tekne ut av spel på ettersesongen i fjor. Dette er også ein lærdom frå fjoråret

som han ventar utteljing for denne sesongen.

24-timars-utøveren

– Du legg stor vekt på teamarbeid. Korleis er Brann-teamet betre rusta denne sesongen?

– Me har fått endå tydelegare ansvarsforhold og klarare struktur i alle møte – i førebuing, gjennomføring og etterarbeid. Eg trur spelarane merka ein skilnad. I samansetjing av spelargruppa har me heilt bevisst plukka spelarar med evne til å setja laget før seg sjølv og som verkeleg vil trenast og utvikla seg vidare.

Mjelde meiner spelarhaldningar vert viktigare og viktigare. – Me skal ha kollektive spelereglar, og om enkeltspelarar bryt dei, vert det utriveleg til slutt. Me ynskjer personar som kan vera med å driva Brann-kollektivet framover.

Han utdjupar dette med å beskriva 24-timars-utøveren. – Slike spelarar set seg mål og viser i handling at dei er villige til å jobba hardt for å nå dei. Det er ikkje godt nok å jobba hardt på trening, men deretter gå på byen. Det er lett å tulla bort talent ved useriøs åtferd. Somme spelarar har gjort det, påpeikar Mons.

– Dette er ein viktig grunn til at Brann først og fremst leitar etter nye spelarar i den norske og nordiske marknaden. Når kulturbakgrunnen er heilt annleis, vert integrering og kommunikasjon i gruppa vanskelegare. Me kan treffa med ein og annan, men samstundes kostar det mykje

tid og krefter for den eine, forklarer han.

Vidareutviklar treninga

– Kva gjer de annleis i treningsarbeidet denne sesongen?

– Mykje er sjølvsagt likt, men me kom tidlegare i gang med grunntreninga denne sesongen enn i fjor, og kunne derfor også tidlegare byrja med ball. Elles trur eg me tek ut litt av gevinsten ved grunnleggjande arbeid over fleire år. Me har vidareutvikla enkelte øvingar i arbeidet med spenst og hurtighet og fokuserer på større eksplosivitet. For å få maksimal førebuing til kamp, tenkjer me ei veke – ein kamp om gongen og har faste rutinar. Målet er at me heile tida skal orka litt meir. Samstundes evaluerer og justerer me heile tida. Kan me for eksempel leggja opp treningane slik at spelarane får endå litt friskare bein i neste kamp?

Tydeleg og overbevisande

– Du har sagt til media at du er blitt ein tydelegare leiar?

– Ja, det er riktig. Ein tydelegare leiar handlar mellom anna om at eg skal vera endå meir overbevisande om det eg trur på. Roald [Bruun-Hanssen, den nye sportssjefen] fungerer som mentor for meg og dei andre trenarane. Ein ser ikkje seg sjølv best, og vert ikkje betre utan å få tilbakemeldingar som ein deretter tek tak i, meiner Mons og medgir at mediekritikken er generelt for ufagleg til at han er lett å forhalda seg til.

– Korleis er det annleis for din del å ha Roald Bruun-Hanssen som sportssjef samanlikna med Per Ove Ludvigsen?

– Roald har mykje kompetanse som han brukar aktivt innetter i teamet og klubben. Han er meir på feltet og meir på huset, medan Per Ove i større grad arbeidde utetter.

Nesten ideell stall for meg

– Korleis arbeider du for at spelargruppa skal fungera best mogeleg som eit kollektiv, ikkje som solospelarar?

– Først og fremst må me som er trenarar og leiarar vera gode førebilete. Me ynskjer at vår tankegang skal smitta over på gruppa og at spelargruppa skal ha ei overvekt at spelarar som er tiltrekte av vår tankegang. Me kan ikkje ha for mange som set seg sjølv før laget og klubben. Slik synest eg me har fått ein bra stall. Det er ikkje sikkert stallen ville vore like ideell for ein annan trenar.

– Men når stallen er så god, korleis skal du unngå misnøye hos dei som ikkje får starta kampane?

– Dette er kjempeutfordrande. Men eg spør dei alle om dei har lyst å vinna noko. Spelarane forstår at om me skal vinna, må me ha tilnærma dobbel dekning. Eg forventar ikkje at dei er einige i alt eg seier når eg tek ut laget, men eg formidlar grunnane til mine val, understrekar Mons og fortel at han brukar meir tid på å snakka med dei han skuffar enn dei som får spela.

I dialog med rekruttane

d12m har i årevis følgt dei unge Brann-rekruttane. – Korleis følgjer branntrenaren med "gutane våre" i LøvHam?

– Kampoppsettet gjer det vanskeleg for meg å sjå LøvHam sine kampar. Men andre i teamet følgjer dei så ofte dei kan og prøver å gi dei tilbakemelding. Vi vil gjerne vera i dialog med dei, og dei er velkomne til å koma og trenast med oss

Mjelde er glad for at Brann har fått denne sjansen til å la unge talent i byen få fast 1. divisjonserfaring. – Det er einaste måten for dei å utvikla seg vidare på. Utgangstanken er at dei skal tilbake til Brann. Så vil det visa seg kven av dei som klarar steget, seier han og erkjenner at Brann si målsetting om å vera i toppen av norsk fotball, gjer nålauget mindre.

Åshild Samnøy

Foto: Eivind Lowzow

Ingen bruker Umbro-sko

Da Brann inngikk avtale med Kappa, fikk spillerne fritt skovalg med på kjøpet. Det har ført til at spillerne bruker en rekke forskjellige skomerker.

– Særlig Adidas, Puma og Nike, men også andre merker. Thorstein Helstad bruker for eksempel Diadora, mens Jan Gunnar Solli har så langt brukt Lotto, forteller mannen som har best oversikt av alle, Branns materialforvalter, Raymond Sanden

Men Umbro glimrer med sitt fravær. Sanden bekrefter at Umbro er helt borte fra Brann-beina. Det har lenge vært en offentlig hemmelighet at Umbro-skoene ikke var særlig populære hos spillerne. I fjor skrev en bergensavis at noen spillere var så ukomfortable med skoene at de teipet over andre merker for å skjule at de ikke overholdt den gamle skoavtalen med Umbro. Også flere av Branns tidligere juniorspillere har overfor 12. mann slaktet skokvaliteten fra denne leverandøren. Hele klubben synes å være vel tilfreds med at skovalget nå kan avgjøres av hver enkelt spiller. Umbro-klærne har åpenbart vært enklere å leve med. Selv med ny Kappa-avtale har det gamle Umbro-tøyet vært brukt til hverdags like fram til nå. – Mot slutten av uken skal imidlertid det nye treningstøyet fra Kappa være på plass, forteller Sanden. Så da vet vi at Brann-laget får nye klær til 17. mai...

ONSDAG 18. APRIL 2007

Denne

Dagens Burberry-QUIZ: Hvilken av disse veskene er en herreveske? (Svar på nest siste side. Ikke kikk!)

Prosjekt oppgave
med Asbjørn og Trude.
Herregud! Snakk om
juletrær!!

Fransk suger!!

Hush kontaktlærer møte
med inamma i
morgen.
Burger etterpå!!!

Felt

DRANN

VIF-apene
hetser oss på
nettet.

Herregud! Vi skal på
Skoletur til Ostrøy.
Ole Bull et eller annet...!!

He he, kanskje vi ser
Mjelde. Mjelde må gå!!!

Mjelde må gå!!! YES!!
Mjelde må gå!!! Fikk utsettelse
på norshen.

Bli den gjort?
Neppe...

De skal
banes på
søndag!
Den er
enormt
grei!!!

Tennis kl. 17

Gøy veske til stranden!

Kjekt å vite: Hvordan få blodflekker vekk fra Burberry-skjerfet ditt?
Ikke noe problem så lenge man bruker lunkent vann (under 40 grader) og et
enzymholdig vaskemiddel. Og så er skjerfet klart til bruk igjen!

TORSDAG 19. APRIL 2007

Dagens Burberry-TIPS: Bli konge på skoleavslutningen: Husk slips og godlukt!

PS! Husk at å by opp til dans betyr noe helt annet på slike fester enn ellers...

Ring doktoren
om falsk legg til
lørdag. Nå SKAL
jeg inn på Victoria!

KJEDER MEG!!
→MEG
↖

En dag nærmere
kamp. Ryktene sier
at apene kommer
med mange.
De skal løpe!!!

Salg på Vincci
på mandag!!
Spør farmor om
Penger

Syk historie
i hveld!! Vi
møtte en gammel
bitch som lurte
på om vi kom fra
Betlehem. HVA?
Og om vi sang
i kor. Servi et
som Arve Walde?
GOD NATT!!

Gøye sko til sommeren!

Like bra til sjekking av damer
som til å løpe fra purken.

Syke
tøfler!!!

Dagens andre Burberry-TIPS:

5 bortforklaringer på et blått øye:

- Gått på en dør
- Falt ned en trapp
- Dama likte ikke at du gikk på kamp
- Spilte tennis
- Vært på striledans (kun hvis du ikke blir trodd på noe annet)

Branns sjefs-støttespiller

Branns nye sportssjef, Roald Bruun-Hanssen, ønsker å være en observant leder som er konstruktivt opptatt med å være støttespiller for sine medarbeidere. – Det skaper trygghet og entusiasme, mener han og sverger til åpenhet som et middel for skape gode arbeidsforhold i Brann.

Den nye sportssjefen i Brann, Roald Bruun-Hanssen, har et mangfold av oppgaver. Ved ansettelse uttalte han at han hadde fått drømmejobben, og etter noen måneder i sjefsstolen – en stol han for øvrig ikke sitter så mye i, han er nemlig stadig på farten – har han det fortsatt kjekt på jobben. – Man må virkelig bry seg om jobben for å lykkes, mener han.

Sportssjefen er formelt leder for avdeling sport i Brann. Dette innbefatter A-laget, trenerapparatet, spillerstallen og helseteamet rundt A-laget. Han har også ansvar for utviklingsarbeidet i Brann, enten det er rekruttering utenfra til A-stallen eller intern talentutvikling. Også Brann Ung ligger på sett og vis under sportssjefen, men han påpeker at dette arbeidet har sin egen struktur med betydelig breddefokus og drives av entusiasme. Samtidig vil han gjerne være sportslig veileder her i forhold til spillerutvikling av talentfulle ungdommer, og ønsker derfor jevnlig møter med Brann Ung.

Ta vare på entusiasmen

– Branns ungdomsavdeling har et dobbelt sikte. Det er en del av lisenskravene å ha lag i alle aldersklasser. Dessuten har ungdomsavdelingen gjennom historien

klubber i fylket. Grusbanenes tid er forbi. Kunstgressbanene vil gi bedre fotball og øke trivselen, tror sportssjefen.

Roald Bruun-Hanssen er opptatt av at det er etablert gode strukturer rundt A-laget i forhold til helse, det treningsfaglige og anleggssiden, og dette vil han være med på å videreutvikle.

Innen ett år skal all aktiviteten vår foregå på og rundt Brann Stadion, med unntak for det som skjer i Vestlandshallen. – Da slipper vi å dra til Fana Stadion eller andre steder. Dette vil redusere stressfaktoren, øke miljøfaktoren, gi mer tid til uformelt sosialt samvær og gi oss bedre treningsanlegg, sier Bruun-Hanssen og peker på det nyharvede treningsfeltet på Nymark som et eksempel på at gressfasilitetene rundt Stadion er i ferd med å oppdateres.

Bruker spisskompetansen

Bruun-Hanssen har sine klare oppfatninger av hva det vil si å være sjef: – Jeg skal gjøre medarbeiderne mine gode. Det gjør jeg for det første ved å sørge for en naturlig fordeling av oppgaver i trenerteamet etter hva den enkelte er god på. Robert [Hauge, red.anm.] er god på kampanalyse og formidling av analysen. Vi bruker dette verktøyet enda mer aktivt ved at han vi-

Bruun-Hanssen har blikk for alle ledd i det sportslige apparatet og berømmer også Espen Steffensen som assistent og faglig samtalepartner for Mons, Dan Riisnes som keepertrener og så god at han også har den oppgaven for U-21 landslaget, og Raymond Sanden som tar vare på alt som har med utstyr og reisevirksomhet å gjøre og i så måte er en meget god "mor" for alle.

– For det andre skal jeg gi Mons feedback. Han blir ikke bedre enn den feedback han får. Min oppgave er å gjøre mine medarbeidere best mulig i stand til å yte sitt beste, poengterer han.

Bruun-Hanssen glemmer heller ikke spillergruppen. Her ønsker han en tett dialog og vil bidra til at de får best mulig struktur på hverdagen. – Det aller gøyeste er å være nær treningsfeltet, i kampforberedelser og kamp – der selve aktiviteten foregår, synes han.

Mer energi lokalt

– Hvordan skiller din måte å fylle sjefsrollen seg fra Per Ove Ludvigssens måte?

– Vi har helt forskjellig bakgrunn. Per Ove hadde bakgrunn som spiller og hadde et bredt kontaktnett mot spillermarkedet. Jeg har ikke det samme kontaktnettet, men har utdanning og erfaring, og har arbeidet som leder og veileder siden jeg var 20 år.

Bruun-Hanssen påpeker at Per Oves kontaktnett fortsatt er tilgjengelig for Brann, og han kan fortsatt gjøre en jobb for klubben. Derfor har det ikke foreløpig vært aktuelt for Brann å ansette en talentspeider. Det lokale markedet mener han dessuten klubben har god nok oversikt over.

– Per Ove har gjort en god jobb og har sannsynligvis vært den helt riktige personen i den fasen Brann har vært gjennom. Jeg har forpliktet meg til å bruke mer energi på lokale ressurser, noe som også er klubbens filosofi.

Bruun-Hanssen vil likevel ikke gå altfor detaljert inn på hvordan dette skal skje. – Vi må først skape en felles forståelse av hvilke virkemidler som trenges, og da må alle involverte være med i tenkingen. Så får vi senere gå ut med hva vi kommer

- For å bli en toppspiller, kreves det ikke bare fotballferdigheter, men også en personlighet som takler alt styret rundt.

vært en viktig del av Brann. Selv om dette arbeidet til dels har andre mål og virkemidler enn elitesatsingen, er det like fullt en viktig del av klubben. Vi må ta vare på entusiasmen som denne del av klubben representerer, sier Bruun-Hanssen.

– Vi ønsker å være imøtekommende for personer som ønsker å trekke til Brann og vi vil bidra til utviklingsarbeidet i Hordaland. De to nye kunstgressbanene på Nymark som straks er klare, vil bidra til at ungdommene våre endelig kan få trene på like vilkår som de fleste andre lokale

ser og kommenterer utvalgte situasjoner som man dermed jobber målrettet med. Mons sin spisskompetanse er å skape entusiasme og lede laget i kamp, mens Ola og Patrik [Jøsendal og Hansson, red. anm.] systematiserer treningen slik at den fysiske belastningen for hver enkelt spiller kontrolleres fra trening til trening. På den måten ligger vi i forkant, og vi har hatt en nesten sykdomsfri tropp i vår – bortsett fra litt smårusk som er naturlig på grunn av temperaturskifter og smitte fra små barn.

fram til. Vi planlegger et seminar sammen med NFF, Brann Ung, fotballkretsen og LøvHam der vi skal diskutere videreutvikling av det gode ståstedet vi har for lokal talentutvikling. Uansett strategi vil det kreve mye arbeid, for det er ikke lett å utvikle gode, lokale spillere.

Tenker langsiktig

– LøvHam er en viktig brikke i dette. For de fire våre som nå spiller der [Arve Walde, Erlend Storesund, Arnoud Monkam og Kenneth Udjus, red. anm.], er dette det beste for dem på dette tidspunktet. De får spille jevnlig og oppleve mestring, så vil tiden vise om de tar steget. Det er ikke heldig om vi har for mange spillere i A-stallen som ikke får spille. Nå har vi en bredde og et nivå i A-stallen som gjør at vi kan sette inn på fullgode erstattere når noen blir skadet. Dette året er vi heller ikke like sårbar som før om Martin Andresen skulle være ute en kamp.

Slik Bjørn Dahl annonserte på Branns årsmøte, er også Bruun-Hanssen opptatt av at Brann skal inngå spillerkontrakter med en mer langsiktig karakter. – Vi rekrutterer relativt unge spillere som vi ønsker å ha med oss i mange år og som kan skape en kontinuitet i det leddet. For eksempel har vi inngått en femårskontrakt med Jan Gunnar Solli. Den ideelle situasjonen er å ha en 22-mannstropp med dobbel dekning på alle plasser. I denne troppen bør 3–4 spillere være 21 år eller yngre, men selvsagt holde et nivå som gjør at de kan gå inn på laget. Unge spillere er ofte mer sultne enn eldre, påpeker han.

Kvalitetssikre det mentale

Sportssjefen avviser kontant at det skulle være noe vanskeligere for unge spillere å slå gjennom i Bergen enn andre steder – slik det av og til hevdes. – Det er kanskje noen flere trappetrinn, men er du god nok, så tåler du også belastningen med all oppmerksomheten, mener han.

Han forteller at Kjetil Knudsen arbeider som toppspillerutvikler med aldersgruppen 17–21 år og er opptatt av å kvalitetssikre også i forhold til det mentale. – Publikums kravstorhet kan de ikke gjøre noe med, men de må tørre å bruke seg selv og være forberedt på hva som kreves rent mentalt. Takler ungguttene å spille i Manchester United, så kan de også takle det her. Men de må lære å leve med forventningene.

– For å bli en toppspiller, kreves det ikke bare fotballferdigheter, men også en personlighet som takler alt styret rundt. I Brann har vi fått fram spillere

som Helge Haugen, Håkon Opdal og Erlend Hanstveit. De er kjempepersonligheter som takler med- og motgang, arbeider tålmodig og tåler kritikk.

– Det finnes også andre, men ikke alle har det som skal til. Vi må ha typer som tåler "stadiontrollen". Samtidig er det viktig at vi er med og støtter dem. Min oppgave er å sørge for at alle blir tatt vare på – jeg skal ikke gjøre alt, men sørge for at noen gjør det. Brann skal være som en kjempestor familie der vi trives sammen og tar vare på hverandre hver dag. Da skal vi lykkes og bli gode! fastslår sportssjefen.

– Vi velger personligheter

– I serieinnledningen har vi sett hvordan Lars Bohinen gikk ut mot egne spillere og kritiserte Veigar Pall Gunnarson og Daniel Nannskog for filming og kjefting. Dermed signaliserte han også noe om klubbens krav til spillerne som rollemodeller. Hvilke krav stiller Brann til spillere og trenere ut over det rent sportslige?

– Sportsklubben Brann har en kultur på hvordan vi velger ut spillere og trenere. Vi forlanger fair play og personer som vil det beste for Brann. Vi vil være flinke til å verne våre egne. Det er både Martin [Andresen, red. anm.] og Mons opptatt av. Noen peker på at Martin er hissig. Men legg merke til når han reagerer. Da er det alltid en reaksjon på at en av hans egne er blitt feil behandlet. Vi velger ut personligheter, og klubben vil ikke ha destruktiv opptreden. Når så du forresten sist det fra den spillergruppen vi har? Per Ove og Mons har bygget opp en stall rundt dette over lang tid, så slike holdninger er godt forankret i spillergruppen. Om noen bryter de uskrevede reglene, så skal vi raskt håndtere det, lover Bruun-Hanssen. Han peker på at noe av lærdommen fra forrige høst med uroen rundt Charlie Miller, er at man skal gå inn i slike problemstillinger med en gang, om det oppstår noe lignende.

Tror på åpenhet

Bruun-Hanssen tar det

med knusende ro at spillere som Martin Andresen og Bengt Sæternes ennå ikke har forlenget kontrakten med Brann.

– Spillerne vil gjøre en god jobb. Om de skulle ønske å flytte på seg, har de da et godt "salgsargument". Ellers er Brann et fantastisk sted å jobbe: Forutsetningene, entusiasmen, anlegget, støtteapparatet og spillerne gjør oss til en attraktiv klubb. Så må vi av og til respektere at spillere har enkeltsituasjoner som gjør at de velger å flytte. Ingen er uerstattelige i vårt system. Men med de to nevnte spillerne har vi en åpen og god dialog. Det vil til slutt bli en helhetsvurdering. Jeg bekymrer meg slett ikke, men tror forhandlingene vil bli fullført med et godt utfall for begge parter.

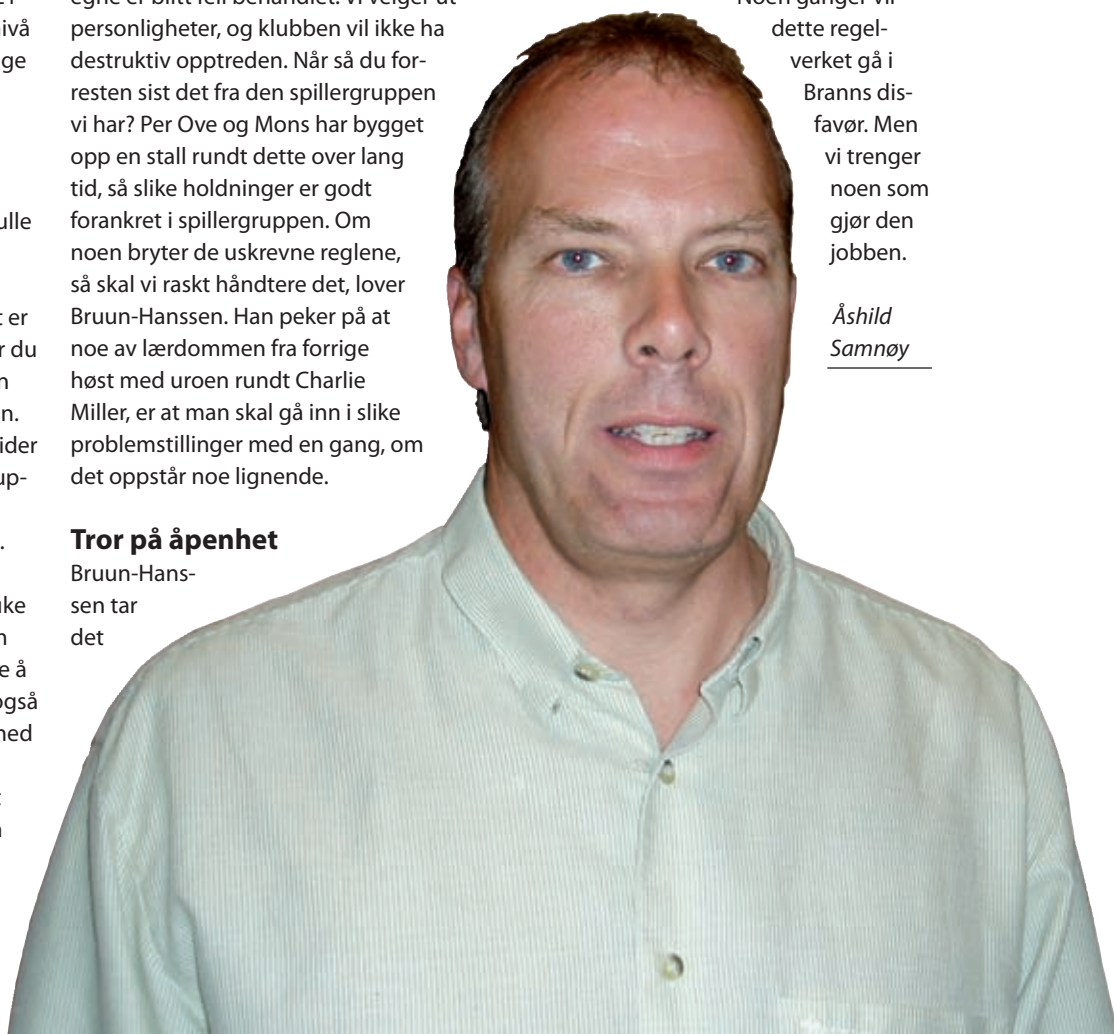
Den nye sportssjefen i Brann sverger til åpenhet. – Jeg leser alt som skrives om Brann? Hvorfor? Jo, for å være i forkant og klar å svare på alle spørsmål som kan tenkes å komme. Åpenhet gjør det lettere å styre fokus og sette dagsorden. Det er en måte å verne om vår virksomhet slik at den fungerer best mulig, slår Roald Bruun-Hanssen fast.

– Du kom til Brann fra en stilling som toppfotballsjef i Norges Fotballforbund (NFF). Brannsupporterne har ofte hatt et anstrengt forhold til NFF. Kan du forstå det?

– Ja. Fordi NFFs oppgave er å fastsette og håndheve et regelverk for fotballen.

Noen ganger vil dette regelverket gå i Branns disfavør. Men vi trenger noen som gjør den jobben.

Åshild Samnøy

den13. mann

"Rosenborg skal være en klubb med og for trøndere" - Nils Arne Eggen.
Rosenborgs lag 1. serierunde 2007.
 Lars Hirschfeld - Canada
 Fredrik Stoor - Sverige
 Alejandro Lago - Uruguay
 Miika Koppinen - Finland
 Mikael Dorsin - Sverige
 Roar Strand - trønder
 Marek Sapara - Slovakia
 Per Ciljan Skjelbred - trønder
 Didier Ya Konan - Elfenbenskysten
 Steffen Iversen - trønder
 Abdou Razak Traoré - Elfenbenskysten

den13. mann vet at det jobbes i UEFA med en ny innkastregel: La tilskuere kaste for å sette ballen raskere i spill! Det gjenstår fortsatt noen detaljer som hvordan se til at tilskueren kaster tilbake til rett lag. Eller om tilskueren kan bli utvist for å hale ut tiden. Vi hilser regelen selvsagt velkommen og synes det er betryggende at Brann-supporterne allerede har lagt seg i trening.

Siste fra Bergen
 Hermann Friele ble observert i Burberry cap, Armani Jeans, Paul & Shark jakke, Lacoste Sko og Ben Sherman skjorte. Politiet gjorde ingenting med dette. Ryktene skal ha det til at det steinharde casualsmiljøet i Norge er i harnisk.

En liten observasjon hentet fra vpn.no (Vålerenga På Nett).

Og vi som trodde ting hadde forandret seg etter at champagne-Charlie og ølle-lvar forlot klubben...

Jan Gunnar Solli kom slett ikke tomhendt fra Trondheim. Foruten passordet til MySpace-siden og DDE-samlingen sin, hadde han sin egen personlige trønder med i kofferten. Med bart og hentesveis og det hele. Hvilke bruksområder trønderen har, er uvisst (vi jobber med saken), men vi regner med at det er til hjelp i huset. Noe vi selvsagt unner Solli etter godt spill i branndrakten!

Også Mona har Mjelde er stormforyd med Solli's prestasjoner.

– Et godt fotballhode, en virkelig fin passingsstøt og tåle til å plassere seg. Vi må diskutere med ham selv, Vadmyra og fotballgymnaset hvordan han best kan ivaretas.

– Men jeg har lyst til å se ham med oss og gjøre litt sånn oppslutning som mulig, sier Mjelde.

Solli fylte 17 for tre dager siden. Han er for tiden Hordalands eneste mannlige aldersbestemte spiller. Han lyser opp når han får høre om rosen fra Stålemyes og Mjelde.

– Utmerket! Han er en del hjelper på selvtilliten. Jeg har lyst til å spille for Brann, jeg. På gymnaset har jeg laget en kammerplan, og den sier at jeg skal bli eliteseriespiller om fire år.

Roald Bruun-Hanssen står foran en formidabel jobb dersom han skal oppfylle sitt mål om å hente spillere fra nærmiljøet når det ikke finnes flere som spiller fotball. For ikke å snakke om hvor kjedelig det må være for spilleren! (hentet fra ba.no)

den13. mann-QUIZ

Hvilken levende legende i levende live er dette?

(Ikke send inn svar, vi har ikke premier. Men si gjerne svaret høyt for deg selv.)

De vinner serien år etter år. Og har millioner på millioner på kontoen. Men å huske på å få med seg hvilke spillere som forlater motstanderen sitt lag fra det ene året til det andre? Eller å få med seg nye spillere for den saks skyld? Nei, se det blir for vanskelig. Vi er i alle fall glad for at Memelli og Knudsen er byttet ut med Helstad og Solli, og sender go`foten plantet et visst sted opp til bartebyen. Pakk!

Steve Perryman

Bataljonsmedlemmer får nå 10 % rabatt på Kappas Brann-produkter, samt 15% på de resterende produkter i butikken ved å fremvise gyldig medlemskort.

Åpningstider

Mandag : 10-18
Tirsdag: 10-18
Onsdag : 10-18
Torsdag: 10-20
Fredag: 10-18
Lørdag: 10-17

Steve
Perryman
Sport

d12m for ti år siden

BRANN-LIVERPOOL 6/3-97

BRANN-LIVERPOOL 6/3-97

LIVERPOOL-BRANN 20/3-97

LIVERPOOL-BRANN 20/3-97

I vår serie "d12m for ti år siden" er vi i dag kommet fram til nummer en og to 1997.

Store deler av nummer en ble naturligvis viet til den hittil største brannkampen i historien, nemlig kvartfinalen mot Liverpool i cupvinnercupen. I sin siste leder takker formannen i BST, Arne Odland, alle de som tok turen over til Liverpool og skryter hemningsløst av den stemningen de skapte der. "(...) må jeg sende en kjempe honnør til dere alle som var der. På tribunen var dere ikke sjanseløs, men derimot så imponerende at alle jeg har snakket med ble helt stum av forundring. Hele kampen igjennom hørte vi de Ekte Brann Supporterne synge. Ingen lag i Norden kan skilte med et tilsvarende volum på bortebane."

Han ønsker også velkommen alle de nye medlemmene som kom i forbindelse med kvartfinalen og forteller at BST

nå er oppe i 1200 medlemmer. Videre oppfordrer han medlemmene til å verve nye medlemmer "Det vi opplevde denne gang er nok begynnelsen på det som kommer til å gjøre BST til den desidert største supporter klubben i Norge." Tilslutt kommer han med følgende spådom: "I år blir det medaljer, og Rosenborg på Lerkendal i premieren er en suveren mulighet til å vise fotball Norge at i år mener vi alvor." For øvrig en kamp som endte 1-1 etter mål av Mons Ivar Mjelde.

Snus-test i London

I bladet var det et reisebrev fra Bergen fra hjemmekampen, samt fra Fotballpuben på bortekampen, og et reisebrev fra England. Og siden dette er det siste reisebrevet som ble trykket i d12m skrevet slik reisebrev ble skrevet i gode gamle dager, har vi valgt å ta med en god del av dette for å kunne mimre litt.

Vår mann i England reiste bort onsdag morgen sammen med tre andre og

bedrev ventetiden fram mot kampen i Liverpool med å gå på Chelsea-Southampton. "Etter kampen gikk vi tilbake til den Chelsea-puben vi var mest på før kampen. Det morsomste som skjedde her var da en av snusboksene våre ble prøvd ut av en gjeng på nabobordet. Etter en liten stund endte alle som en på gaten hvor det ble både spyttet og spydd. (...) Kvelden endte på puben på hotellet vårt som også huset en dame fra Oslo, som dagen før hadde tatt ut alle pengene fra banken og reist til London for å søke jobb uten å fortelle noen hjemme om det. "Morsom" dame. Hun satt helt stille ved bordet vårt i en halv time og hørte oss preike før hun plutselig utbrøt: "Hei, er dere norske, eller?"

Kjekke galninger

Neste morgen gikk turen mot Liverpool med tog. "På toget satt vi og preiket med to stykker fra et indieband kalt The Harbingers som hadde vært på fylla hele nat-

det var ingen lett sak. Det viste seg at nærmeste ledige hotell lå 45 min.

Brann-supporterne på vei til Anfield.

Etter Flannigans tok noen av oss turen til et diskotek like oppi gaten. Her traff vi både Robbie Fowler og Steve McManaman. Fowler var tydeligvis lite villig til å snakke med ukjente. McManaman var det annerledes med og allerede før vi fikk åpnet kjeften skjønte han av hvor bra stemning Brann-fansen hadde lagt på kampen. Kuul fyr forresten. Det syntes sikkert de tre damene han forlot stedet med også...

Steve McManaman

ten og helt ut av det blå hadde bestemt seg for å se fotballkamp i Liverpool. På toget oppover kjørte de i seg både øl og ecstasy! Han ene hadde forøvrig reist fra både kone og jobb uten å si ifra. Kjekke folk, men fy faen for noen galninger!"

Turen virket ikke helt planlagt, for vel framme i Liverpool viste det seg å være et problem for d12ms utsendte å få hotell. "Da vi kom til Liverpool var det bare å finne seg et hotellrom, men det var ingen lett sak. Det viste seg at nærmeste ledige hotell lå 45 min. unna med tog! Da var det bare å gå opp på et hotell undertegnede har lagt på før og snakke (smiske) så vennlig så mulig. Det gikk! Vi fikk et rom de egentlig ikke skulle leie ut. Rommet hadde bare tre senger, men det var mer enn vi forventet."

Så gikk turen til Flannigans Pub hvor de traff på en bergenser i Liverpool-drakt (!). Etter å ha utvekslet en god del spydigheter med vedkommende, oppsummerte skribenten med at "(...) er det noen personer jeg ikke har respekt for, så er det bergensere som holder med engelske lag framfor Brann. At andre nordmenn holder med Liverpool mot oss, bryr jeg meg lite om. Personlig holder jeg aldri med for eksempel RBK, Viking og VIF i Europa. Forresten, VIF i Europa? HA, dream on!" Vel, her kan vi vel kanskje antyde at skribenten ikke helt hadde rett i sine spådommer.

"Jeg har aldri vært så stolt..."

Om selve kampen skriver han naturligvis ikke så mye, men konsentrerer seg heller om stemningen brannsupporterne skapte, samt å klage på sponsorene (noen som kjenner igjen problemstillingen?). "Dessverre og selvfølgelig hadde sponsorene fått de beste plassene; helt nederst på felt AA og AB. 95 % av disse åpnet aldri kjeften." Men resten klarte åpenbart likevel å lage god stemning: "Jeg har aldri vært så stolt av å være Brann-supporter som jeg var mot slutten av denne kampen, (...) Vi ga oss ikke med syngingen før godt og vel en halvtime etter kampslutt. Vi fikk da også storstilt applaus fra Liverpool-fansen etter kampen."

Etter kampen bar det naturligvis direkte på pub hvor han pratet med mange

Liverpool-supportere. Også her var gjenomgangstonen udelt positiv. "De beste bortesupporterne på Anfield de siste 5-6 årene" ble stadig gjentatt. Skribenten skriver: "Klanen og Kanari-fansen kunne bare drømt om lignende ros. Det er et ubestridelig faktum at vi er Norges beste supportere! (...) ingen i Norge kan skape en slik ramme rundt en kamp som Branns supportere. Det henger vel sammen med lynnet vårt og at de ingen steder i Norge har lignende fotballinteresse enn vi har i Bergen. Som eneste by i Norge har Bergen noe som kalles fotballkultur!"

McManaman skrøt av Brann-fansen

Turen gikk etter hvert videre til et diskotek hvor skribenten møtte på både Robbie Fowler og Steve McManaman. Førstnevnte viste seg lite snakkesalig, men sistnevnte pratet i vei. "McManaman var det annerledes med, og allerede før vi fikk åpnet kjeften, skjønte han av hvor bra stemning Brann-fansen hadde lagt på kampen. Kuul fyr forresten. Det syntes sikkert de tre damene han forlot stedet med også..."

I tre-tiden gikk vi tilbake til Belvedere Hotell for å kose. Her slo vi sammen de tre sengene slik at ingen slapp å kresje på gulvet. Fredag morgen våknet undertegnede med liten eller ingen følelse i føttene. Et varmt bad måtte til etter at en eller annen hadde latt vinduet stå på vidt gap gjennom natten."

Skoberget i 1966

Dagen etter dro de tilbake til London, og det ble nok en kveld med pubbesøk. De traff på en eldre fyr som pratet om hvordan klubbene prøvde å stagge den nybegynte hooliganismen på 1960-tallet. "Før en kamp mellom Fulham og Liverpool i 1966 for eksempel måtte de 2000 tilreisende Liverpool-supporterne levere fra seg skoene sine før de fikk entre stadion. Da de kom ut etter kampen og ville ha skoene tilbake, ble de henvist til et digert skoberg og bedt om å finne noen med riktig stør-

relse!!" Resten av reisebrevet forteller om nok en kamp i London, mellom QPR og Portsmouth, som ble stoppet 20 minutter pga slåssing. Og at de nesten havnet i slåsskamp på en pub med 10 West Ham-hooligans. Men de klarte å styre unna bråk da også. Reisebrevet blir avsluttet på følgende måte: "Dessverre fikk vi oppleve Branns endelikt i Europa, men en utrolig kuul tur var det i hvert fall! Og for øvrig så pisser vi grundig på Klanen!!"

Optimisme den gang også...

I bladet fantes det også en artikkel med overskrift "Noen tanker om sesongen..." hvor skribenten blant annet går gjennom stallen til Brann. "Spillerne som skal kjempe om plasser på årets Brannlag skal få det tøft, for den stallen som Tennfjord har klart å samle i sammen er stor og holder et godt nivå på alle punkter. Birkir Kristinsson, som nok er førstevalget, Vidar Bahun og Martin Hollund er alle tre keepere som er gode. Forsvaret, med Eftevaag i spissen, holder en standard som nok de fleste angripere kommer til å

Glem OL-floken, VM-sleiva, fugledansen og Macarena'en...

... "Den 12. Mann" er stolt av å kunne presentere Hasund-finten.

få problemer med. Den nye svensken, Pal-dan, er et ubeskrevet blad, men en verdig avtaker etter bømblingen er han nok. Både Moen og M. Pedersen er spillere som holder høy standard. Midtbanen er både teknisk og kreativ. En midtbane satt sammen av Bakkerud, Helland, J.O. Pedersen og M. Pettersen er vel en midtbane som på papiret skal gjøre en glimrende figur. I angrep er vel Flo og Mjelde et naturlig valg, men også her har vi gode spillere på benken som kan steppe inn hvis noe uforutsett skulle skje." Artikkelen avsluttes med en spådom for sesongen: "Denne sesongen kommer til å bli like spennende som fjorårets, kanskje mer også. For når siste kamp står om gull og ikke bronse, så kommer vel Bergen til å eksplodere."

Mindre stolte sanger

I bladet var det også en artikkel som gikk gjennom sanger Store Stå kanskje ikke har så stor grunn til å være stolte over:

"De fem meste stupide hets-sangene mot motstanderspillere:

5. Itsy bitsy teeny weeny lille stygge ekle mini, hvor mange mål har du scoret i dag... ble første gang hørt på vei til Trondheim i 1990. Spesielt idiotisk når den ble sunget etter en Mini-scoring i Trondheim i 1996.

4. VICTOR VICTOR HA-HA-HA, VICTOR VICTOR HA-HA-HA, VICTOR... Denne sang vi mot Sampdoria's Victor i 1989. Hva som var så latterlig med Victor, vites ikke. Utseende kanskje, hva vet jeg. Men Victor var ikke den eneste som var utsatt for disse snodige "ha-ha-ha"-ropene. Flere spillere, trenere og linjedommere fikk "gjennomgå" i årene 1988-90.

3. Lille drit, lille drit, lille... Dette ble sunget til Erik Mykland før Stadion-åpningen mot Start i 1992. Oppfinnsomheten lenge level!

2. Møller skal drepes... Denne var rettet mot Ulrich Møller da det kokte som verst under kvartfinalen mellom Brann og Molde i 1993. Så vidt meg bekjent, lever Møller ennå i beste velgående.

1. Du har krøllet i ræven, ja, du har krøllet i ræven, ja, du har krøllet i ræven, det e derfor du er her... Sang tildelt Viking-spilleren Trond Egil Soltvedt under Brann-Viking i 1990. Ganske morsom i grunnen.

"Meningsløs" kåring

De fem mest meningsløse ss-sangene:

5. Store Stå, Store Stå, Store Stå... Slik drev SS på å hylle seg selv ved enkelte anledninger i 1992 og 1993. Temmelig døvt, eller hva?

4. Champions (klapp-klapp) Cham-

pions... Dette er et rop som den regjerende mester i England blir hyllet med av sine egne supportere. Av en eller annen grunn hyllet vi Brann med disse ropene i flere sesonger. Spesielt ille var det da Champions-ropene runget fra Store Stå 16. mai 1992. Motstander var regjerende mester Viking.

3. Get your tits out for the lads... En typisk "harry-bønder på tur"-sang som ble sunget mot alskens damer på mang en bortetur i 1993 og 1994. Denne var spesielt idiotisk, da en stor del av gjengen sang "tissus" i stedet for "tits out".

2. Bodø/Glimt finns ikkje lenger... Denne ble stjålet fra Kanari-fansen som høsten 1992 sang "Sverre Brandhaug finns ikke lenger" etter hans kneskade sørget for å ende karrieren to måneder og en cupfinale før planlagt. "Oppfinnsomt" nok satt vi det til to forskjellige serieledere i 1993-sesongen. Du snakker om meningsløs sang!

1. We are the hooligans... Sunget av Store Stå før kvartfinalen mot LSK i 1990. SS kom allikevel til kort mot Kanari-Arilds rompe-show.

Børsmoro

Avslutningsvis tar jeg med en artikkel med overskrift "Brann på børsen". Artikkelen gjennomgår hvordan det har gått for engelske klubber og deres aksjer, er innom andre norske klubber før Brann sine aksjer blir beskrevet. "(...) og personlig tror jeg at de som fikk være med på denne aksjeutvidelsen kommer til å tjene godt den dagen de eventuelt selger. Brann trenger mye penger til tribuneanleggene som skal stå ferdig i år 2000, og neste skritt er

Men alt i alt tror jeg Brann-aksjen kan bli et kjærkomment verdipapir i de bergenske hjem.

en bredere emisjon, sannsynligvis mellom 30 og 120 millioner, og det er først da det blir Rock'n Roll. Bør BST gå inn med deler av pengene vi nå vurderer å sette i fonds? (...) Ja, hvorfor ikke." Men tilslutt kommer skribenten likevel med noen advarende ord. "Er alt bare rosenrødt? Nei, også når det gjelder Brann, er det en del kritiske faktorer. Klubben styres mer enn andre av tilhengere og media. Vi skal ikke glemme at både styre og trener sitter løst i stolen

når suksessen uteblir og BT kritiserer fra lederplass. Lokalpatriotismen er bra, men kan også skaffe problemer for klubben. Utbyttepolitikken kan det også bli så som så med. Det er neppe noen som uten fare for egen helbred reiser seg på årsmøtet og ber om at overskuddet skal gå til aksjonærene og ikke pløyes tilbake i klubben. Men alt i alt tror jeg Brann-aksjen kan bli et kjærkomment verdipapir i de Bergenske hjem(...)"

Mål om 10 000 medlemmer

I nummer to var vi mest opptatt av medlemstall og supporterrelaterte saker.

Bengt Magnus Dyrkorn var blitt ny leder av BST og innledet sin regjeringstid med å skrive den lengste lederen i d12ms historie. I den tre sider lange lederen skriver han blant annet: "Når vi i nær framtid rundt 2000 medlemmer, brytes på mange måter en barriere. Vi mer enn dobler medlemstallet fra fjoråret og blir den første supporterklubben for norske lag som passerer 2000. Men med "BST 2000" ønsker vi samtidig å lansere en langsiktig handlings- og strategiplan for BST. Om to og et halvt år går verden, Brann og BST inn i et nytt årtusen. Til seriestart år 2000 skal etter planen Branns nye stadion stå klar, med alle fasiliteter, fra restaurant, butikk og VIP-lounger til badekar i garderobene, eget kontor til direktøren og en hel sitte-tribune til BSTs medlemmer! Kanskje greier Brann å bli en seriøs utfordrer til Rosenborg innen den tid også! I tråd med dette ønsker BST å jobbe langsiktig mot tusen-årsskiftet for å utvikle en supporterklubb av internasjonal klasse. Styret har nedsatt en arbeidsgruppe som skal utarbeide et forslag til en slik plan. Tankene bak dette er å utnytte det enorme potensialet som

Med Brann Norge rundt våren 1997

Likkelige Brannsupportere ser guttene på nei mot 0-4 på Marienlyst.

Efter 5 minutter på Molde Stadion. Stillingen er 2-0 til Brann. E det rett vi beveger hendene litt?

Den 12. Mann 2/97

Side 20

Deler av redaksjonen i Den 12. Mann fikk en uventet og fuktig helg i Trondheim. Gjennomvåkete Røde hundet!

Lidlige hanner, bønder på tur og et uventet mange kaptit hodetuefler i Sogndal

Den 12. Mann 2/97

Side 21

tilligger SK Brann. Klubben hadde i fjor et tilskuersnitt på rundt 11 000 og havner sannsynligvis på omtrent det samme i år. Antall mennesker som har et forhold til Brann og følger med laget gjennom media, er antagelig langt større. Hvis BST klarer å nå flere av disse enn det vi gjør i dag, har vi faktisk muligheten til å nærme oss Brøndby Supports utrolige medlemstall; 15 000!!"

Eget tippekommisariat

Et av delmålene for å klare dette, var å få tak i lokaler. "Vi har allerede sett på en del aktuelle lokaler rundt Torgallmenningen og satser på å ha den delen i boks i løpet av høsten. Konseptet vi tenker oss, er en butikk/kafé på gateplan, hvor medlemmer kan stikke innom for å slå av en prat, melde seg på turer, handle effekter (både Brann sine og BSTs egne) osv. I tillegg jobber vi for å få tippekommisariat i butikken, noe som vil ha mye å si for omsetningen. Videre er vi avhengig av å etablere lager, kontorer og møtelokaler i tilknytning til butikken. Vi er på jakt etter et sted hvor styremøter kan avholdes, hvor folk fra de ulike komiteene kan treffes hver dag, og hvor 12. mann og Internet-redaksjonene kan arbeide med sitt(...) Mange vil vel rynke på nesen og kalle målet om 10 000 medlemmer i løpet av tre år for et luftslott. Vi har imidlertid tro på at det kan la seg gjøre, men det avhenger av målbevisst

jobbing og konstruktive innspill og ideer fra våre medlemmer."

Avslutningsvis skriver han: "Skal vi hamle opp med Rosenborg og bli best i år 2000, krever det imidlertid at samtlige spillere i troppen ofrer alt for Brann, at kontinuitet på trener-, leder- og spillerside blir vektlagt, at laget blir styrket på et par sentrale plasser, og, hvis vi skal være helt realistiske, at Rosenborg ikke blir særlig mye bedre enn de er i dag!"

Mail fra "den høye, pene engel"

Tilslutt tar vi med en melding lagt inn på Brann Supporter Team sine Internettssider fra Bodøs lille sønn, Jahn Ivar Jakobsen. Først litt bakgrunn: Brann hadde spilt kamp mot Rosenborg hjemme som endte med tap 2-1. d12m skrev blant annet: "Blåmandagen kom likevel ikke før vi bladde opp i landets største avis neste morgen. To helsider spanderte Verdens Gang på å rakke ned på og kritisere oss trofaste, evig optimistiske brannsupportere. To heli-

der om den massive het-sen RBK blir til del hver gang turen går til Bergen, om de umenneskelige og krenkende tilropene den alltid like sympatiske og beskjedne Mini Jakobsen blir utsatt for. Vi blar raskt videre og registrerer at vi stryker på VGs krevende supportereksamen. Terningkast 1." Og da over til meldingen fra Mini: "Jeg vil bare med den lille mail få gjøre dere oppmerksom på at jeg ikke er fly forbannet på Brannsupporterne som det stod i VG på mandag. Jeg bryr meg ikke overhodet om hva dere synger om meg, jeg blir ikke dårligere og jeg blir ikke bedre, så dere skal bare synge i vei. Hilsen DEN HØYE PENE ENGEL."

Tor Henrik von der Ohe

B-Postabonnement

Returadresse:
Brann Bataljonen Bergen
PB 3759
5845 Bergen

Brann 2007